

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เพิ่มเติม/เปลี่ยนแปลง
(ฉบับที่ ๑/๒๕๖๖)

องค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง
อำเภอกรงปินัง จังหวัดยะลา

สำนักปลัด

งานวางแผน
สถิติและวิชาการ

คำนำ

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)องค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง มีลักษณะเป็นแผนพัฒนาที่เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคประชาชน หมู่บ้านและตำบล ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ยุทธศาสตร์การพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒THAILAND ๔.๐ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และนโยบายพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผนการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินังจึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตของท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุ และแนวทางบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่นและปัญหาความต้องการของประชาชนอันเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชน จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๗๐) องค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง จะสามารถดำเนินการได้ตามเป้าประสงค์ อย่างมีประสิทธิภาพตามศักยภาพที่มีอยู่ของตำบลกรงปินัง

องค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๓
ส่วนที่ ๒	ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๐
ส่วนที่ ๓	การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีไปสู่การปฏิบัติ	๗๙
ส่วนที่ ๔	การติดตามและประเมินผล	๙๘

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ตายกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการกิ่งอำเภอกรงปินัง ประมาณ ๒ กิโลเมตร ห่างจากศาลากลางจังหวัดยะลา ๑๖.๕ กิโลเมตร เนื้อที่ คิดเป็นตารางกิโลเมตรได้ ๕๔.๔๔ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นไร่ได้ ๓๔,๐๒๕ ไร่

ประวัติความเป็นมา

คำว่ากรงปินัง เป็นภาษามลายู ซึ่งแปลว่าเมืองหมาก จึงสันนิฐานกันว่า ในสมัยก่อนพื้นที่แห่งนี้เป็นพื้นที่ที่มีการปลูกหมากเป็นจำนวนมาก

องค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง ได้รับการยกฐานะจาก “ สภาตำบล ” เป็น “ องค์การบริหารส่วนตำบล ” เมื่อวันที่ ๑๙ เดือนมกราคม พ.ศ.๒๕๓๙

ประธานกรรมการบริหารคนแรก คือ นายอาร์มย์ ดอรอนี (กำนันตำบลกรงปินัง)

ตราสัญลักษณ์

ต้นหมาก หมายถึง	สัญลักษณ์ของตำบลกรงปินัง	ปินังหรือปีแน หมายถึง	ต้นหมาก
ภูเขา หมายถึง	ความร่มรื่น ร่มเย็นเป็นสุข มากมีผลไม้ และภูเขาเป็นแนวเขตด้านทิศตะวันออกตลอดแนวของตำบลกรงปินัง		
แม่น้ำ หมายถึง	ความอุดมสมบูรณ์ มีแม่น้ำเป็นแนวเขตขนานด้านทิศตะวันตกของตำบลกรงปินังตลอดแนว		
นก ๓ ตัว หมายถึง	ความสามัคคีสามัคคี		

คำขวัญ

ตำนานเมืองหมาก มากมีผลไม้ ธรรมชาติสดใส ใจคนงดงาม

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง มีภูมิประเทศเป็นที่ราบ หนาไปด้วยเทือกเขาและแม่น้ำ กล่าวคือ ฝั่งตะวันออก เป็นเทือกเขาปอยยอ ทอดตลอดแนวจากทิศเหนือจรดใต้ และฝั่งตะวันตกเป็นแม่น้ำปัตตานี ทอดตลอดแนวจากทิศเหนือจรดใต้เช่นเดียวกัน

- บริเวณที่เกิดภัยธรรมชาติน้ำท่วม จะอยู่ใกล้บริเวณแม่น้ำปัตตานี และที่มีน้ำป่าไหลหลาก คือ หมู่ที่ ๓,๔,๕ และ ๘

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสาเรง อ.เมือง จ.ยะลา
ทิศใต้	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลตานะปูเต๊ะ อ.บันนังสตา จ.ยะลา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลป้อมมัง อ.รามัน จ.ยะลา (โดยมีเทือกเขาปอยยอเป็นเส้นแบ่งอาณาเขต)
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลสะอะะ และองค์การบริหารส่วนตำบลปูโรง อ.กรงปินัง จ.ยะลา โดยมีแม่น้ำปัตตานีเป็นเส้นแบ่งอาณาเขต

แผนที่ตำบลกรงปินัง

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตั้งอยู่ในเขตมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีสภาพอากาศแบบร้อนชื้น มี ๒ฤดู คือ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม และฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - กุมภาพันธ์ อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยประมาณ ๒๘.๒ องศาเซลเซียส และสูงสุดเฉลี่ย ๓๔.๕ องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๗๑๒.๑ มิลลิเมตรต่อปี มีฝนตกเฉลี่ย ๑๔๘ วันต่อปี เดือนตุลาคม - พฤศจิกายน มีฝนตกชุกที่สุด

๑.๔ ลักษณะของดิน

การใช้ประโยชน์ที่ดิน บ้านเรือนราษฎรตำบลกรงปินังตั้งอยู่ในที่ราบบริเวณใกล้ทางคมนาคม ที่ราบลุ่มใช้ทำนาข้าว ที่ดอนและที่ราบเชิงเขาใช้ปลูกต้นไม้ และยางพารา ลักษณะดินทั่วไปของดินในตำบลกรงปินัง ประกอบด้วยดิน ๖ ชุดดังนี้

กลุ่มดินชุดที่ ๒๖

ลักษณะทั่วไป หน่วยที่ดิน เป็นดินที่มีเนื้อดินบนเป็นดินร่วน ดินร่วนปนดินเหนียวหรือดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินเหนียว เนื้อดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดง ส่วนใหญ่เกิดจากการสลายตัวของหินต้นกำเนิดชนิดต่างๆ ซึ่งมีทั้งหินอัคนี หินตะกอน หรือหินแปร พบบริเวณพื้นที่ดอน ซึ่งมีลักษณะเป็นลูกคลื่นจนถึงพื้นที่เนินเขาเป็นดินลึก มีการระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง ถึงค่อนข้างต่ำ ปฏิกริยาเป็นกรดจัด ถึงเป็นกรดแก่ มีความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๔.๕-๕.๕

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดินได้แก่ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำ ส่วนบริเวณหน้าดินค่อนข้างเป็นทราย และมีความลาดชันสูง หากมีการจัดการดินไม่เหมาะสมมีอัตราเสี่ยงต่อการชะล้างพังทลายของดินมาก

ความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืช ไร่ ไม้ผล ไม้ยืนต้น และพืชผัก

กลุ่มชุดดินที่ ๓๒B

ลักษณะโดยทั่วไป หน่วยที่เป็นชุดดินที่มีเนื้อดินร่วน ดินเหนียวปนทราย บางแห่งอาจมีชั้นดินทรายละเอียดสลับชั้นอยู่ สีดินเป็นสีน้ำตาล หรือสีเหลืองปนน้ำตาล และมักมีแร่ปะปนเนื้อดิน เกิดจากตะกอนดินที่น้ำพัดพามาทับถมบริเวณสันดินริมน้ำ ซึ่งมีสภาพที่ค่อนข้างราบเรียบ ถึงเป็นลูกคลื่นลอนลาดเป็นดินลึกมาก มีการระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติค่อนข้างต่ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดแก่มีความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๔.๕-๕.๕ มีเปอร์เซ็นต์ความลาดชัน ๒-๕ %

ความเหมาะสมในการปลูกพืช มีศักยภาพเหมาะสมที่จะทำสวนไม้ผล กาแฟ พืชผัก และยางพารา ถ้าพบในสภาพพื้นที่ราบเรียบถึงเป็นลูกคลื่นลอนลาด ลักษณะเนื้อดินละเอียดปานกลาง มีสภาพการระบายน้ำได้ดี ในฤดูแล้งสามารถปลูกพืชไร่ และพืชผักได้ ถ้ามีชลประทาน หรือแหล่งน้ำธรรมชาติช่วยเสริม

กลุ่มดินที่ ๓๔ C

ลักษณะโดยทั่วไป หน่วยดินเป็นกลุ่มชุดดินที่มีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย สีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดง เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดิน พวกตะกอนลำนํ้า หรือเกิดจากการสลายตัวผุพังของดินเหนียวเป็นดินลึกมาก มีการระบายน้ำได้ดีปานกลาง มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ มีความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๔.๕-๕.๕

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน เนื้อดินค่อนข้างเป็นดินทราย และดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ในบริเวณที่มีความลาดชันสูง จะมีปัญหาเกี่ยวกับการชะล้างพังทลายของหน้าดิน มีเป๋อเซ็นต์ความลาดชัน ๕-๑๒%

ความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืช มีศักยภาพในการปลูกไม้ผล ปาล์มน้ำมัน ไม้ยืนต้น พืชไร่ รวมทั้งสามารถพัฒนาพื้นที่เป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ ลักษณะของพื้นที่รวม ลักษณะทางกายภาพของดิน ไม่เหมาะในการใช้ทำนา หรือปลูกข้าว

กลุ่มชุดดินที่ ๖

ลักษณะโดยทั่วไป เนื้อดินเป็นดินเหนียว ดินบนเป็นสีเทาแก่ ดินล่างมีน้ำตาลปนเทา มีจุดประสีน้ำตาลหรือสีแดงตลอดชั้นดิน บางแห่งมีศิลาแลงอ่อน หรือก้อนเคมพวกเหล็ก และแมงกานีสปะปนอยู่ กลุ่มดินนี้เกิดจากพวกตะกอนลำน้ำ เป็นดินสีกรมมาก มีการระบายน้ำเร็ว พบตามที่ราบตั้งแต่ที่รสบน้ำท่วม ถึงลานตะพักลำน้ำระดับต่ำ น้ำแช่ขัง ๓๐/๕๐ ซม. นาน ๓-๕ เดือน ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ มีความเป็นกรดเป็นด่าง ๔.๕-๕.๕

ความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืช ใช้ทำนาในช่วงฤดูฝน ในช่วงฤดูแล้งสามารถปลูกพืชไร่ พืชผัก หรือพืชอายุสั้นได้ สำหรับในพื้นที่ที่มีชลประทาน หรือแหล่งน้ำธรรมชาติ สามารถปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น หรือปลูกพืชไร่ พืชผักได้ตลอดทั้งปี จะต้องทำคันดินล้อมรอบพื้นที่เพาะปลูก และยกร่อง เพื่อระบายน้ำในดิน

กลุ่มชุดดินที่ ๑๗

ลักษณะโดยทั่วไป เนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย หรือดินเหนียวปนทราย เนื้อดินร่วน สีน้ำตาล น้ำตาลปนเทา ดินล่างเป็นดินเหนียวปนทราย หรือดินเหนียว มีสีน้ำตาลอ่อน หรือก้อนสารเคมีพวกเหล็กและแมงกานีสในดินชั้นล่าง ดินมีการระบายน้ำค่อนข้างเลว มีความอุดมสมบูรณ์ทางเคมีพวกเหล็กและแมงกานีสในดินชั้นล่าง มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติต่ำ มีความเป็นกรดเป็นด่าง ๔.๕-๕.๕

ความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืช เหมาะสำหรับการใช้ในการทำนา มากกว่าปลูกพืชไร่ ไม้ผลและพืชผักในช่วงฤดูฝน ถ้าหากมีน้ำชลประทาน และแหล่งน้ำธรรมชาติก็สามารถปลูกพืชไร่ พืชผักได้ในช่วงฤดูแล้ง

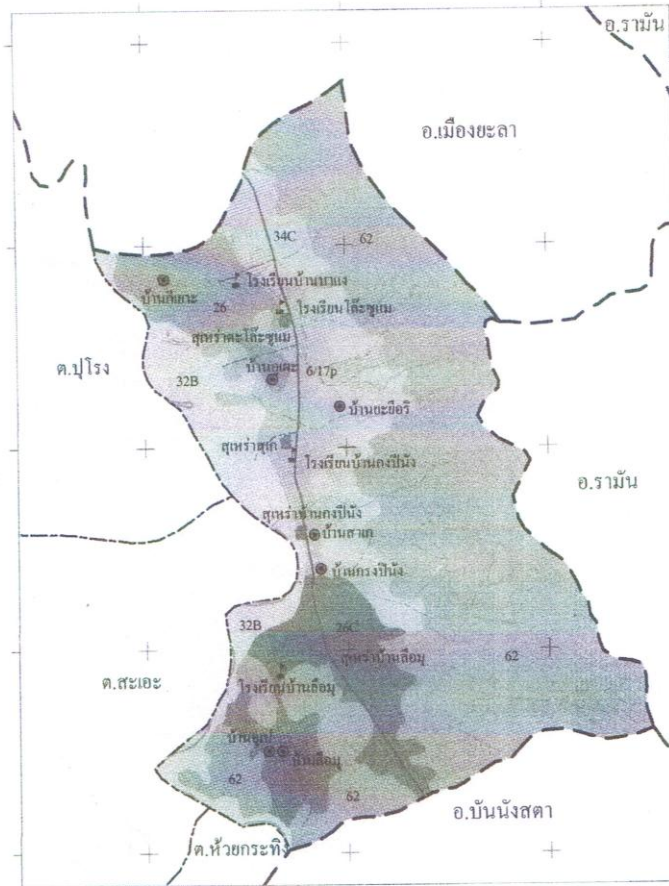
กลุ่มชุดดินที่ ๖๒

ลักษณะโดยทั่วไป

พบในพื้นที่ภูเขามีความลาดชันมากกว่า ๓๕% ลักษณะเนื้อดินอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่างกัน แล้วยแต่ชนิดของหินต้นกำเนิดมักมีเศษหิน ก้อนหิน หรือหินพื้นโผล่กระจายระจัดกระจายทั่วไป ส่วนใหญ่ปกคลุมด้วยป่าไม้ประเภทต่างๆ เช่น ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง หรือป่าดิบชื้น ดินชุดนี้ไม่เหมาะในการทำเกษตร เพราะมีปัญหาการชะล้างพังทลายของดิน

ความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืช ไม่เหมาะในการใช้ปลูกพืช เนื่องจากหน้าดินตื้น มีหินโผล่ก่ายต่อการชะล้างพังทลายของหน้าดิน ควรรักษาว่าเป็นป่าธรรมชาติ เพื่อรักษาสภาพแวดล้อม และเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธาร

แผนที่แสดงความเหมาะสมของดิน

		พื้นที่ (ไร่)
6/17p	กลุ่มชุดดินที่ 6/17p	2,777.23
26	กลุ่มชุดดินที่ 26	1,742.71
26C	กลุ่มชุดดินที่ 26C	3,127.63
32B	กลุ่มชุดดินที่ 32B	2,804.05
34C	กลุ่มชุดดินที่ 34C	2,808.01
62	กลุ่มชุดดินที่ 62	15,468.04
	รวมพื้นที่ทั้งหมด	28,727.67

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

๑. แม่น้ำปัตตานี ๑ สาย ไหลผ่าน ๘ หมู่บ้าน ยกเว้น หมู่ที่ ๙ หมู่เดียวที่แม่น้ำปัตตานีไม่ไหลผ่าน

๒. ลำคลอง ๒ สาย คือ คลองบุโละบูมิ หมู่ที่ ๔ คลองกรงปินัง หมู่ที่ ๗

๓. บึงและลำห้วย มี ๔ แห่ง

- บึงกุแต หมู่ที่ ๑
- บึงเจาะกาแล หมู่ที่ ๕
- บึงโปะบูมา หมู่ที่ ๖
- ห้วยลูโปะกาโล หมู่ที่ ๓

๔. ลำธาร ๓ สาย

- ลำธารตะโละปารัตต์ หมู่ที่ ๑
- ลำธารตะโละลือแป หมู่ที่ ๗
- ลำธารรานอ หมู่ที่ ๘,๙

๕. แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- บ่อน้ำตื้น ๖๒๐ บ่อ
- บ่อบาดาล ๙๒ บ่อ
- บ่อโยก ๑๖ บ่อ

๖. ปริมาณน้ำฝน

สถิติปริมาณน้ำฝน

เดือน	ปี๒๕๔๕	ปี๒๕๔๖	ปี๒๕๔๗	ปี๒๕๔๘	ปี๒๕๔๙	ปี๒๕๕๐	ปี๒๕๕๑	ปี๒๕๕๒
มกราคม	๔๒.๔	๔๘.๙	๒๑.๒	๓๐.๓	๘๙.๘	๒๐๓.๕	๑๙.๖	๒๒๑.๕
กุมภาพันธ์	๐.๐	๖๙.๑	๑๑.๗	๖.๔	๒๓๒.๗	๑.๒	๗๐	๑๑.๗
มีนาคม	๖๘.๖	๑๓๙.๓	๒๙.๓	๘๓.๒	๑๔๘.๔	๑๑๖.๘	๑๘๔.๗	๑๘๒
เมษายน	๕๓.๕	๕๘.๓	๖๓.๐	๖๖.๗	๒๑๘.๘	๙๘	๖๕.๓	๘๖.๘
พฤษภาคม	๑๓๖.๖	๑๗๓.๓	๒๑๑.๖	๒๒๐.๒	๑๔๔.๙	๓๘๔.๑	๔๑๐.๐	๑๘๗.๗
มิถุนายน	๗๓.๐	๑๘๙.๗	๗๑.๗	๑๑๑.๖	๗๖.๐	๑๗๙	๑๔๐.๙	
กรกฎาคม	๖๒.๒	๑๓๑.๘	๓๐๙	๒๗๖.๑	๑๕๘	๒๑๖.๒	๒๑๗	
สิงหาคม	๑๔๙.๓	๑๗๐.๒	๑๓๖.๙	๒๗๕.๙	๑๖๘.๗	๑๐๖.๖	๒๕๓.๖	
กันยายน	๑๑๙	๑๒๑.๙	๓๔๐.๔	๑๖๐.๑	๓๐๔.๙	๘๖.๓	๑๑๒.๘	
ตุลาคม	๒๑๘.๑	๔๓๘.๑	๓๗๔.๒	๑๑๒.๑	๒๔๕.๕	๓๒๗.๔	๑๖๖.๑	
พฤศจิกายน	๒๔๗.๔	๒๐๕.๘	๑๑๕.๔	๓๔๗	๑๕๔.๖	๑๐๙.๔	๕๖๑.๗	
ธันวาคม	๓๗๐.๓	๒๙๘	๑๙๓.๘	๑,๐๗๔.๓	๒๖๖.๒	๕๓๙.๖	๔๑๔.๗	

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ตำบลกรงปินัง เป็นพื้นที่ป่าบนภูเขาบูเกตบีโล เนื้อที่ประมาณ ๑๖,๗๕๐ ไร่

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๙ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑	บ้านสะเก	พื้นที่	๗.๒๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๔,๕๐๐ ไร่
หมู่ที่ ๒	บ้านตะโล๊ะชูแม	พื้นที่	๔.๔๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๘๐๐ ไร่
หมู่ที่ ๓	บ้านบราแง	พื้นที่	๔.๓๗ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๗๓๑ ไร่
หมู่ที่ ๔	บ้านกียะ	พื้นที่	๓.๙๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๔๕๐ ไร่
หมู่ที่ ๕	บ้านอุเฒะ หรือบาโงย	พื้นที่	๔.๔๑ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๗๕๖ ไร่
หมู่ที่ ๖	บ้านยะยือริ หรือบาสาเวง	พื้นที่	๔.๑๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๕๘๘ ไร่
หมู่ที่ ๗	บ้านกรงปินัง	พื้นที่	๑๐.๖๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๖,๖๕๐ ไร่
หมู่ที่ ๘	บ้านลือมู	พื้นที่	๑๐.๘๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๖,๗๕๐ ไร่
หมู่ที่ ๙	บ้านอุเปหรือรือเป	พื้นที่	๔.๔๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๘๐๐ ไร่

รายชื่อผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่ ๑	บ้านสะเก	ผู้ใหญ่บ้าน	คือนายรอมือลี	ดอเลาะ
หมู่ที่ ๒	บ้านตะโล๊ะชูแม	ผู้ใหญ่บ้าน	คือนายสะมะแอ	วาเต็ง
หมู่ที่ ๓	บ้านบราแง	ผู้ใหญ่บ้าน	คือนายอิสมาแอ	หะยืออาแว
หมู่ที่ ๔	บ้านกียะ	ผู้ใหญ่บ้าน	คือนายอิบรอเฮง	ตายะลา
หมู่ที่ ๕	บ้านอุเฒะ หรือบาโงย	กำนัน	คือนายรุสนัน	ยะยือริ
หมู่ที่ ๖	บ้านยะยือริ หรือบาสาเวง	ผู้ใหญ่บ้าน	คือนายรอชะ	ยามา
หมู่ที่ ๗	บ้านกรงปินัง	ผู้ใหญ่บ้าน	คือนายมุหัมหมัด	เลาะยะผา
หมู่ที่ ๘	บ้านลือมู	ผู้ใหญ่บ้าน	คือนายอาดือนัน	ฮะมิดง
หมู่ที่ ๙	บ้านอุเปหรือรือเป	ผู้ใหญ่บ้าน	คือนายมะปากรี	ลาเต๊ะ

๒.๒ การเลือกตั้ง

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินังส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมทางการเมืองเสมอมาและประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินังยังมีส่วนร่วมในการบริหารงานการช่วยเหลืองานองค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง เสนอแนะในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินังในการดำเนินงานต่างๆ เช่น การประชุมประชาคมในการจัดแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง ประชุมประชาคมแก้ไขปัญหาความยากจน ฯลฯ

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง
(ข้อมูลเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคมพ.ศ. ๒๕๕๕)

เลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง

จำนวนผู้มีสิทธิ จำนวน ๖,๓๒๖ คน มาใช้สิทธิคิดเป็นร้อยละ ๗๗

เลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง

หมู่ที่ ๑ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๔๒๒ คน	ใช้สิทธิคิดเป็นร้อยละ	๘๑
หมู่ที่ ๒ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๕๓๑ คน	ใช้สิทธิคิดเป็นร้อยละ	๗๓
หมู่ที่ ๓ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๙๐๑ คน	ใช้สิทธิคิดเป็นร้อยละ	๗๗
หมู่ที่ ๔ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๕๕๐ คน	ใช้สิทธิคิดเป็นร้อยละ	๗๓
หมู่ที่ ๕ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๗๕๖ คน	ใช้สิทธิคิดเป็นร้อยละ	๗๑
หมู่ที่ ๖ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๘๕๗ คน	ใช้สิทธิคิดเป็นร้อยละ	๘๒
หมู่ที่ ๗ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๑,๐๕๓ คน	ใช้สิทธิคิดเป็นร้อยละ	๗๗
หมู่ที่ ๘ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๗๓๒ คน	ใช้สิทธิคิดเป็นร้อยละ	๘๑
หมู่ที่ ๙ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๕๒๔ คน	ใช้สิทธิคิดเป็นร้อยละ	๗๘

ทั้งนี้วาระการดำรงตำแหน่งวาระสี่ปี หกเดือนวาระวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๕ แต่ปัจจุบันนายกและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินังอยู่ในตำแหน่งตามที่มีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ ประกอบกับคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑/๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราวสั่ง ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

การลงคะแนนเสียงลงประชามติรับร่างรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๙

จำนวนผู้มีสิทธิลงคะแนนจำนวน ๗,๑๒๔ คน มาใช้สิทธิ จำนวน ๖,๔๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๘๗

หมู่ที่ ๑ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๕๐๔ คน	ใช้สิทธิ	จำนวน ๓๖๐ คน	คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๔๒
หมู่ที่ ๒ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๖๑๕ คน	ใช้สิทธิ	จำนวน ๓๖๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๖๗
หมู่ที่ ๓ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๑,๐๐๖ คน	ใช้สิทธิ	จำนวน ๖๙๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๙๘
หมู่ที่ ๔ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๕๘๘ คน	ใช้สิทธิ	จำนวน ๓๔๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๑๘
หมู่ที่ ๕ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๘๓๖ คน	ใช้สิทธิ	จำนวน ๔๔๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๗๐
หมู่ที่ ๖ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๙๗๓ คน	ใช้สิทธิ	จำนวน ๖๕๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๙๐
หมู่ที่ ๗ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๑,๑๓๖ คน	ใช้สิทธิ	จำนวน ๓๖๐ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘๖
หมู่ที่ ๘ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๘๔๓ คน	ใช้สิทธิ	จำนวน ๕๘๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๗๕
หมู่ที่ ๙ จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวน	๖๒๓ คน	ใช้สิทธิ	จำนวน ๓๙๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๒๔

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร

จำนวนประชากร รวมทั้งสิ้น ๑๐,๘๗๔.- คน แยกเป็น

- ประชากรชาย จำนวน ๕,๔๖๘ คน
- ประชากรหญิง จำนวน ๕,๔๐๖ คน
- จำนวนครัวเรือน จำนวน ๒,๒๐๐ ครัวเรือน

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ลำดับ ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร (คน)			ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	สะเก	๓๘๑	๓๗๖	๗๕๗	๑๕๑
๒	ตะโละชูแม	๔๗๒	๔๘๗	๙๕๙	๑๖๒
๓	บราแง	๗๔๑	๘๐๑	๑,๕๔๒	๓๑๗
๔	กีเยาะ	๔๕๘	๔๕๐	๙๐๘	๑๘๘
๕	อุเฆะ	๖๕๗	๖๔๘	๑,๓๐๕	๒๓๗
๖	บาสาเวง	๗๓๐	๗๐๗	๑,๔๓๗	๒๖๕
๗	กรงปินัง	๘๔๘	๘๘๔	๑,๗๓๒	๔๑๕
๘	ลือมู	๖๗๒	๖๒๐	๑,๒๙๒	๒๖๗
๙	อุเป	๕๔๔	๕๐๕	๑,๐๔๙	๑๙๘
รวมทั้งสิ้น		๕,๕๐๓	๕,๔๕๘	๑๐,๙๖๑	๒,๒๐๐

(ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๖๔ : สำนักงานทะเบียนราษฎร อำเภอกรงปินัง)

ตารางเปรียบเทียบจำนวนประชากร

เพศ ปี	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ชาย	๕,๒๐๕	๕,๒๗๓	๕,๓๕๐	๕,๔๑๐	๕,๔๖๘	๕,๕๐๓
หญิง	๕,๑๖๖	๕,๒๒๙	๕,๒๙๗	๕,๓๓๗	๕,๔๐๖	๕,๔๕๘
รวม	๑๐,๓๗๑	๑๐,๕๐๒	๑๐,๖๔๗	๑๐,๗๔๗	๑๐,๘๗๔	๑๐,๙๖๑

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

การศึกษาข้อมูลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนในตำบลกรงปินัง

ที่	ชื่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และโรงเรียน	ระดับชั้น อนุบาล- ป.๖	นักเรียน(คน)		
			ชาย	หญิง	รวม
๑	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.กรงปินัง	อนุบาล	๕๖	๕๕	๑๑๑
๓	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กยามะ หมู่ที่ ๘	อนุบาล	๓๒	๒๓	๕๕
๔	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านอุเป หมู่ที่ ๙	อนุบาล	๒๓	๑๙	๔๒
๕	โรงเรียนบ้านกรงปินังหมู่ที่ ๑	อนุบาล ๑	๑๙๘	๑๕๖	๓๕๔
๖	โรงเรียนบ้านตะโละชูแม หมู่ที่ ๔	อนุบาล ๑	๑๓๕	๑๑๘	๒๕๓
๗	โรงเรียนบ้านลือม หมู่ที่ ๘	อนุบาล ๑	๙๒	๘๐	๑๗๒

ที่มา: ๑.ระบบสารสนเทศเพื่อการศึกษาท้องถิ่น(SIS) , ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓

๒. ระบบสารสนเทศทางการศึกษาศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก (CCIS) ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓

สภาพปัญหาการศึกษา

ราษฎรในเขต อบต. มีการศึกษาต่ำ การเข้าเรียนภาคบังคับและเรียนต่อ ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ส่วนมากจะเข้าเรียนในโรงเรียนสอนศาสนาซึ่งมีอาคารเรียนไม่เพียงพอ ขาดวัสดุอุปกรณ์ ครูสอนศาสนาไม่มีค่าตอบแทน ทำให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ

สถาบันทางการศึกษา	ประกอบด้วยดังนี้		
(๑) โรงเรียนประถมศึกษา	จำนวน	๓	แห่ง
(๒) โรงเรียนเอกชน	จำนวน	๑	แห่ง
(๓) ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	จำนวน	๓	แห่ง
(๔) โรงเรียนตาดีกา	จำนวน	๑๓	แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

การสาธารณสุขมี ๓ หน่วยงาน

- (๑) โรงพยาบาลกรงปินัง ตั้งอยู่ที่ ๓ ตำบลสะเอะ
- (๒) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล จำนวน ๒ แห่ง คือ
 - ๒.๑ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลบ้านลือม ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๘ บ้านลือม ตำบลกรงปินัง
 - ๒.๒ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลประจำกรงปินัง ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๕ บ้านอุเฒะ ตำบลกรงปินัง
- (๓) ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน จำนวน ๙ ศูนย์ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ – ๙ ตำบลกรงปินัง

๔.๓ อาชญากรรม**ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน**

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยงาน	จำนวนแห่ง
๑	หน่วยเฉพาะกิจยะลา ๑๓	๑
๒	ศูนย์ อปพร.อบต.กรงปินัง	๑
รวม		๒

การรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่มี ๑ หน่วย ดังนี้

- (๑) ศูนย์ อปพร. อบต.กรงปินัง จำนวน ๑ ศูนย์

การส่งเสริมราษฎรในหมู่บ้านมี ๑ หน่วยงาน คือ

- (๑) ศูนย์ส่งเสริมราษฎรประจำหมู่บ้าน อบต.กรงปินัง จำนวน ๑ ศูนย์

ส่วนราชการในพื้นที่จำนวน ๓ หน่วยงาน คือ

- (๑) ศูนย์บริหารราชการประจำตำบลกรงปินัง จำนวน ๑ ศูนย์
 (๒) หน่วยควบคุมโรคติดต่ออำเภอโดยแมลงที่ ๔ จำนวน ๑ แห่ง
 (๓) หน่วยผสมเทียม (กรมปศุสัตว์) จำนวน ๑ แห่ง
 (๔) รพ.สต.ตำบลกรงปินัง จำนวน ๑ แห่ง

๔.๔ ยาเสพติด

ในพื้นที่ตำบลกรงปินังมีการแพร่ระบาดของยาเสพติด ประเภทต่างๆเช่น ยาบ้า กัญชา น้ำกระท่อม สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดอยู่ในสถานะที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากไม่สามารถจัดการกับขบวนการค้ายาเสพติดได้ ที่นำมาขายในพื้นที่ อีกทั้งเยาวชนในตำบล ที่ติดยาเสพติดไม่สามารถจะแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ แหล่งมั่วสุมตามป่าในหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้าน และในชุมชน จึงเป็นปัญหาทางสังคมอื่นๆตามมาอีกหลายอย่าง เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาการศึกษา ปัญหาการลักขโมย ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดต้องร่วมมือจากหลายๆฝ่ายร่วมมือกันในการดำเนินการแก้ไขปัญหายาเหล่านี้ได้

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

ปี พ.ศ.	ข้อมูลผู้สูงอายุ	ผู้พิการ	ผู้ป่วยเอดส์
๒๕๖๒	๘๕๔	๒๓๖	๒
๒๕๖๓	๙๕๖	๓๕๖	๒

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

เส้นทางคมนาคมสายหลัก สาย ๔๐๑ ยะลา-เบตง ตัดผ่านใจกลางหมู่บ้านของตำบลถนนลาดยางตลอดสาย เส้นทางคมนาคมภายในหมู่บ้าน มีถนนลาดยาง ๔ สาย ยาวประมาณ ๘ ก.ม. ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๒๒ สาย ถนนดินลูกรังหินคลุก จำนวน ๑๖ สาย การคมนาคมขนส่งในตำบลกรงปินัง ไม่มีรถโดยสารประจำทางระหว่างอำเภอกับตัวจังหวัดระหว่างอำเภออื่นๆ หรือระหว่างหมู่บ้าน ประชาชนจะมีรถส่วนตัวคือรถจักรยานยนต์ และรถยนต์ ทั้งนี้หากประชาชนมีความต้องการโดยสารรถประจำทางก็มีรถโดยสารประจำทางระหว่างอำเภอบันนังสตา – ยะลา เป็นรถสองแถว อัตราค่าโดยสาร ประมาณ ๓๐ บาท และอำเภอเบตง – ยะลา เป็นรถตู้ และรถแท็กซี่ อัตราค่าโดยสารราคาประมาณ ๑๐๐ บาท เนื่องจากอำเภอกรงปินังเป็นอำเภอที่ตั้งอยู่ใกล้กับตัวจังหวัดยะลา และเป็นอำเภอที่เป็นเส้นทางผ่านอำเภอบันนังสตา อำเภอเบตง

๕.๒ การไฟฟ้า

ประชาชนในตำบลกรงปินัง มีไฟฟ้าใช้ร้อยละ ๙๐ ส่วนที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้องค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินังจะได้ดำเนินการขยายเขตไฟฟ้าต่อไป

๕.๓ การประปา

ประปาสำหรับประชาชนในตำบลกรงปินังจะเป็นประปาหมู่บ้าน จำนวน ๗ หมู่บ้านส่วนอีก ๒ หมู่บ้าน ใช้น้ำจากบ่อน้ำตื้น บ่อบาดาล

๕.๔ โทรศัพท์

โทรศัพท์ที่ประชาชนใช้เป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่ โทรศัพท์บ้าน มีตู้โทรศัพท์สาธารณะจำนวน ๒ ตู้ ประชาชนมีอินเทอร์เน็ตใช้

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์ มี ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๗ เป็นของเอกชน คือ นางอุไมสลามา มะ บูงอสาเย บ้านเลขที่ ๑๑๗ ให้บริการวันจันทร์-วันศุกร์ ตั้งแต่เวลา ๘.๐๐-๑๖.๐๐ น. วันหยุดเปิด ๘.๐๐-๑๒.๐๐ น.

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

เกษตรกรในตำบลมีอาชีพการปลูกพืชหลายชนิด

การผลิตยาง ส่วนใหญ่นิยมปลูกเป็นพืชเดี่ยวๆ บางส่วนมีลองกองแซมบ้างเล็กน้อย มีประมาณ ๑๕ ราย การผลิตยางมักจะผลิตยางที่ด้อยคุณภาพ อยู่ในเกรดชั้น ๔-๕ บางรายกรีดยางก้อนถ้วยชั้นดี เนื่องจากแรงงานน้อย ขาดน้ำผลิตยางแผ่นชั้นดี มีการรวมกลุ่มกันน้อย ต่างคนต่างขาย ไม่ได้คำนึงถึงราคาและคุณภาพของยางมากนัก

ยางพารา ใช้พันธุ์ดี คือพันธุ์อาร์ไอเม ๖๐๐ เกือบทั้งหมด มีพันธุ์ ปีพี๕/๕๑ และพันธุ์ จี.ที.๑ ประมาณร้อยละ ๘ ส่วนพันธุ์พื้นเมืองเป็นสวนยางเก่าประมาณร้อยละ ๒.๘ มีแนวโน้มจะลดปริมาณลงไปเรื่อยๆ เมื่อโค่นยางพาราจะใช้พันธุ์ดีปลูกแทน การเก็บเกี่ยว ยางพาราจะผลิตเป็นยางก้อนคุณภาพต่ำหรือขี้ยาง เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากสถานที่ทำยางในสวนยาง ขาดน้ำและอุปกรณ์กรองน้ำยาง อีกสาเหตุหนึ่งที่ชาวสวนยางไม่นิยมทำยางแผ่นเพราะต้องใช้เวลานาน ต่างจากขี้ยางที่มีเวลาทำงานอื่นๆได้อีกมาก และปัจจุบันราคาขี้ยางสูงขึ้นหว่าในอดีต เมื่อเปรียบเทียบแล้วรายได้ใกล้เคียงกัน

การผลิตผลไม้ ส่วนใหญ่ปลูกเป็นสวนผสม มีไม้ผล ๒ ชนิดในพื้นที่เดียวกัน เช่นลองกอง และทุเรียน หรือบางรายในสวนเดียวมีไม้ผลเกือบทุกชนิด พันธุ์ที่ใช้ปลูกใช้พันธุ์ดี มีปัญหาเรื่องโรคแมลงศัตรูบ้าง เช่นหนอนกินใต้ผิวเปลือกลองกอง โรคโคนเน่าทุเรียน ไม่ค่อยมีการตัดแต่งกิ่งและดอก เมื่อผลผลิตเก็บเกี่ยวได้มักจะให้พ่อค้าในหมู่บ้านใกล้เคียงเหมาไปจำหน่ายอีกทอดหนึ่ง คนที่มีผลผลิตน้อยๆ จะเก็บเกี่ยวไปขายยังตลาดในเมืองด้วยตนเอง

การทำนา เป็นการทำนาปีทั้งตำบล เกษตรกรร้อยละ ๗๐ ของพื้นที่นา ใช้ข้าวพันธุ์พื้นเมืองเนื่องจากมีลำต้นสูง น้ำไม่ท่วม ทนโรค อายุกล้าแก่สามารถนำมาปักดำได้ ข้าวพันธุ์ดีที่ใช้ปลูก คือ กข.๑๓, ชัยนาท ๑ การปักดำหว่าน ไม่ค่อยใส่ปุ๋ยตามช่วงอายุที่ต้องการมักใส่ ๑-๒ ครั้ง ต่อปี หรือไม่ใส่ปุ๋ยเลยด้านผลผลิตที่ได้ไม่แตกต่างกับข้าวพันธุ์ดีมากนัก เพราะเกษตรกรไม่นิยมใส่ปุ๋ย บางรายแม้จะมีการใส่ปุ๋ยก็มักปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ หรืออัตราการให้ปุ๋ยและระยะเวลาการให้ที่เหมาะสมกับความต้องการของข้าว ซึ่งการใส่ปุ๋ยทำปีละครั้ง หรืออาจจะไม่ใส่เลย

การผลิตพืชไร่-พืชผัก พืชไร่ที่ปลูก คือข้าวโพดหวาน จะปลูกบริเวณพื้นที่หลังเกิดน้ำท่วมถึงหรือโค่นสวนยางทำสงเคราะห์ เมาแล้วปลูกข้าวโพดก่อนปลูกยาง มักจะนิยมขายเป็นฝักสด นำไปจำหน่ายที่ตลาดด้วยตนเอง ส่วนผักปลูกบริโภคในครอบครัว บางรายปลูกแล้วเหลือบริโภคก็นำไปจำหน่าย ที่ปลูกเพื่อขายมีการรวมกลุ่มกัน ๔-๕ คน และสมาชิกในกลุ่มรวบรวมผลผลิตไปขายยังตลาดในเมือง

การตัดแต่งกิ่งไม้ผล เกษตรกรประมาณร้อยละ ๗๐ รู้จักวิธีการตัดแต่งกิ่งไม้ผล เช่นทุเรียน ลองกอง เงาะ ส่วนไม้ผลอื่นไม่มีการตัดแต่งกิ่ง จะตัดแต่งกิ่งประมาณช่วงเดือน สิงหาคม-พฤศจิกายน โดยตัดแต่งปีละ ๑ ครั้ง ส่วนยางพาราจะตัดแต่งกิ่งในช่วงอายุ ๑-๔ ปี ยางพาราจะกรีต ๖ วันหยุด ๑ วัน

การใส่ปุ๋ย เกษตรกรจะใส่ปุ๋ย ปีละ ๑-๒ ครั้ง คือช่วงก่อนออกดอกประมาณเดือนธันวาคม-มกราคม และช่วงที่ตัดผลแล้ว ประมาณเดือน พฤษภาคม-มิถุนายน สูตรปุ๋ยที่นิยมใช้ คือสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ ใส่โดยวิธีหว่านรบนต้น อัตราที่ใช้ ๐.๕ ก.ก./ต้น ส่วนปุ๋ยคอกนิยมใช้มูลไก่ บางรายใส่โดยตักไว้ใต้โคนต้นทั้งกระสอบ การใส่ปุ๋ยหมักมีการใช้น้อย เกษตรกรที่มีการใส่ปุ๋ยในสวนผลไม้ประมาณร้อยละ ๔๐ ของเกษตรกรผู้ปลูกไม้ผลทั้งหมด ยางพาราส่วนใหญ่ไม่มีการใส่ปุ๋ยบำรุงรักษาในสวนยางที่เปิดกรีดยางแล้ว

การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ในสวนยางพาราเกษตรกรไม่ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคหนัายาง ในสวนผลไม้มีการใช้สารเคมีป้องกันโรคโคนทุเรียนเน่า หนอนกินใต้ผิวเปลือกลองกองน้อย โดยทั่วไปมักปล่อยตามธรรมชาติ ให้หายเอง ถ้าไม่หายก็จะตายในที่สุด ส่วนในพืชผักที่มีการใช้สารเคมี บางครั้งที่มีการปลูก หากโรคและศัตรูพืชมากๆ ก็จะหยุดปลูกทั้งช่วงไประยะหนึ่งแล้วกลับมาปลูกใหม่

๖.๒ การประมง

ประชาชนในตำบลกรงปินังมีการเลี้ยงปลาในบ่อดินที่ขุดเอง และในแหล่งน้ำธรรมชาติ ชนิดปลาที่เลี้ยงมีปลาเยี่ยงเทศ ปลานวลจันทร์ ปลาดุก ปลานิล ปลาตะเพียนขาว ผู้เลี้ยงปลา ๑๒๘ ราย จำนวนบ่อ ๑๓๒ บ่อ การเลี้ยงปลาในบ่อเกษตรกรร้อยละ ๕๐ ที่ซื้ออาหารมาเลี้ยงปลาในบ่อ ส่วนเกษตรกรที่ได้ลูกพันธุ์ปลาจากการบริการทางราชการไม่ได้ดูแลให้อาหารอย่างถูกต้อง เพราะได้พันธุ์ฟรีไม่ได้ตั้งใจเลี้ยงจริงจัง มีบางรายที่สนใจให้อาหารเสริมเอาใจใส่เลี้ยงปลาอย่างดี (แผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบล ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๐, ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลกรงปินัง)

๖.๓ การปศุสัตว์

ประชาชนในตำบลกรงปินัง มีการเลี้ยงสัตว์ในครัวเรือน เพื่อใช้บริโภคและจำหน่ายบ้าง แต่ไม่ได้ทำในลักษณะเป็นฟาร์มใหญ่ มีครัวเรือนเลี้ยงสัตว์ทั้งหมด ๘๖๒ ครัวเรือน สัตว์ที่เลี้ยงมี ดังนี้

- โคเนื้อ ๓๔๐ ตัว มีทั้งพันธุ์ลูกผสม เช่น อเมริกันบราห์มัน, ชาร์โรเลย์
- กระบือ ๓ ตัว มีเลี้ยงเฉพาะหมู่ที่ ๖
- แพะ ๘๐๕ ตัว
- สัตว์ปีก ๓,๕๔๗ ตัว

เลี้ยงโดยใช้เศษอาหารเหลือในครัวเรือน และหญ้าตามธรรมชาติ บางครั้งอาจซื้ออาหารสัตว์จากตลาดมาเสริมบ้าง แต่ไม่ได้เลี้ยงตามลักษณะการทำฟาร์ม

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

หน่วยธุรกิจและทรัพยากรธรรมชาติ

หน่วยธุรกิจและทรัพยากรธรรมชาติในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง

ประเภทหน่วยธุรกิจ	ปี ๒๕๕๖ (แห่ง)	ปี ๒๕๕๗ (แห่ง)	ปี ๒๕๕๘ (แห่ง)	ปี ๒๕๕๙ (แห่ง)
ปั้มน้ำมันถึงหัวจ่ายอัตโนมัติ	๑	๑	๑	๑
โรงสีข้าว	๒	๒	๒	๒
แพดูดทราย	๑	๑	๑	๑
รวม	๔	๔	๔	๔

ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายได้

เนื่องจากประชากรในเขต อบต. เป็นเกษตรกรกริดยางพารา และสวนผลไม้ กลุ่มสตรีแม่บ้าน ส่วนมากไม่มีอาชีพเสริม ภาระเลี้ยงดูครอบครัวจึงตกอยู่ที่หัวหน้าครอบครัว ทำให้ประชากรมี รายได้ต่ำ โดยเฉลี่ยไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐.- บาท/คน/ปี แรงงานซึ่งเป็นวัยรุ่นในหมู่บ้าน ส่วนใหญ่จะไร้ฝีมือ ทำให้ว่างงาน

กลุ่มอาชีพตำบลกรงปินัง มีกลุ่มอาชีพได้แก่

- กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรระดับตำบล ผู้นำ นางนาพีเสาะ ลาแซ
- กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้นำ นายอิบรอเฮง มีดามี
- กลุ่มผลไม้ระดับตำบล ผู้นำ นายอาลี ยูโซ๊ะ
- กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ผู้นำ นายรอมือลี ดิสะอะ
- กลุ่มเลี้ยงโคเนื้อพันธุ์ดี ผู้นำ นายอาหะมะ อาลีมาลี

-	กลุ่มเลี้ยงแพะ	ผู้นำ	นายอาหะมะ	อาลีมาฮ๊ะ
-	ศูนย์คัดแยกผลไม้ชุมชน	ผู้นำ	นายอาลี	ยูโซ๊ะ

๖.๘ แร่งงาน ประกอบด้วย

๑. แรงงานในครัวเรือน เกษตรกรที่มีที่ดินของตนเอง ๓-๕ ไร่ จะใช้แรงงานในครัวเรือน
เกือบทั้งหมด เกษตรกรที่มีที่ดินมากกว่า ๑๕ ไร่ จะใช้แรงงานจ้างในหมู่บ้าน และจ้างคนต่างจังหวัดจากภาค
อีสาน เป็นต้น

๒. แรงงานจ้าง ครึ่งเดือนที่มีพื้นที่มาก จะจ้างคนในหมู่บ้าน เช่น กริดยาง โดยแบ่งค่าจ้างในอัตราส่วนเท่าๆกัน ส่วนจ้างถางป่า จ้างไถนา จ้างปลูกลาย หรือจ้างทำการเกษตรอื่นๆ คิดค่าจ้างต่อไร่ๆ ละ ๑๕๐-๓๕๐ บาท ขึ้นอยู่กับผู้ว่าจ้าง และผู้รับจ้างจะตกลงกัน ประกอบกับความง่ายของงานที่จะทำ

- วัยผู้ใช้แรงงานอายุเฉลี่ย ๑๕ -๑๘ ปี ประมาณร้อยละ ๗.๓๙ ของประชากรทั้งหมด
- วัยผู้ใช้แรงงานอายุเฉลี่ย ๑๘ ขึ้นไป ประมาณร้อยละ ๒๙.๖๐ ของประชากรทั้งหมด
- แรงงานออกไปรับจ้างนอกตำบล มีจำนวนน้อยประมาณร้อยละ ๔.๐๒ของประชากรทั้งหมด

๗.เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง มีจำนวนประชากร รวมทั้งสิ้น ๑๐,๕๐๒-คน แยกเป็น- ประชากรชาย

จำนวน ๕,๒๗๓ คน - ประชากรหญิง จำนวน ๕,๒๒๙ คน

- จำนวนครัวเรือน จำนวน ๑,๙๔๘ ครัวเรือนพื้นที่ ๓๔,๐๒๕ไร่

ข้อมูลทั่วไป

หมู่บ้าน/ชุมชน	รวม	ชาย	หญิง	ครัวเรือน	พื้นที่ (ไร่)
<u>บ้านสะแก</u>	๗๔๔	๓๗๒	๓๗๒	๑๕๑	๔,๕๐๐
<u>บ้านตะโละซุแม</u>	๙๑๒	๔๖๑	๔๕๑	๑๖๒	๒,๘๐๐
<u>บ้านบราแง</u>	๑,๕๒๙	๗๓๖	๗๙๓	๓๑๗	๒,๗๓๑
<u>บ้านกียะ</u>	๙๐๘	๔๖๑	๔๔๗	๑๗๔	๒,๔๕๐
<u>บ้านอุเษะ</u>	๑,๓๐๗	๖๕๕	๖๕๒	๒๓๗	๒,๗๕๖
<u>บ้านบาสาเวง</u>	๑,๔๓๑	๗๒๗	๗๐๔	๒๖๕	๒,๕๘๘
<u>บ้านกรงปินัง</u>	๑,๗๒๑	๘๓๙	๘๘๒	๔๑๕	๖,๖๕๐
<u>บ้านลิ้ม</u>	๑,๒๘๒	๖๗๕	๖๐๗	๒๖๗	๖,๗๕๐
<u>บ้านอุเป</u>	๑,๐๔๒	๕๔๑	๕๐๑	๑๙๘	๒,๘๐๐
<u>รวม</u>	๑๐,๘๗๖	๕,๔๖๗	๕,๔๐๙	๒,๒๐๐	๓๔,๐๒๕

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

ข้อมูลทางด้านการเกษตร (ทำนา)

หมู่บ้าน/ชุมชน	ในเขตชลประทาน			นอกเขตชลประทาน		
	จำนวนครัวเรือน	ต้นทุนเฉลี่ย	ราคาขายเฉลี่ย	จำนวนครัวเรือน	ต้นทุนเฉลี่ย	ราคาขายเฉลี่ย
บ้านสะเก	๐	๐	๐		๐	๐
บ้านตะโละชูแม	๐	๐	๐	๓๕	๓,๐๐๐	๖,๐๐๐
บ้านบราแง	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บ้านกียะ	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บ้านอุพะ	๐	๐	๐	๕	๒,๖๓๐	๖,๕๐๐
บ้านบาสาเวง	๐	๐	๐	๑๐	๒,๑๔๐	๓,๕๐๐
บ้านกรงปินัง	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บ้านลือมู	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บ้านอุเป	๐	๐	๐	๒๐	๒,๑๔๐	๗,๐๐๐

ข้อมูลทางด้านการเกษตร (ทำสวน)

	ทุเรียน			มะนาว			ยางพารา		
	จำนวนครัวเรือน	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย	ราคาขายโดยเฉลี่ย	จำนวนครัวเรือน	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย	ราคาขายโดยเฉลี่ย	จำนวนครัวเรือน	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย	ราคาขายโดยเฉลี่ย
บ้านสะเก	๕๖	๓,๖๐๐	๑๓,๐๗๕	๐	๐	๐	๔๒๘	๒,๓๐๐	๑๑,๒๙๕
บ้านตะโละชูแม	๗๙	๔,๕๐๐	๓๐,๘๒๕	๐	๐	๐	๗๒	๒,๓๐๐	๕,๒๐๐
บ้านบราแง	๑๖๐	๔,๕๐๐	๒๙,๐๐๐	๐	๐	๐	๑๖๐	๒,๘๐๐	๑๐,๕๐๐
บ้านกียะ	๑๘๐	๓,๕๐๐	๔๕,๐๐๐	๐	๐	๐	๑๖๐	๒,๕๐๐	๖,๐๐๐
บ้านอุพะ	๓๐	๕,๐๐๐	๒๖,๑๕๐	๓๐	๕,๐๐๐	๓๖,๐๐๐	๕๐	๒,๕๐๐	๘,๐๐๐
บ้านบาสาเวง	๓๑	๕,๕๐๐	๑๐,๑๕๐	๐	๐	๐	๑๐๐	๑,๒๐๐	๓,๕๐๐
บ้านกรงปินัง	๑๒๘	๒,๙๐๐	๔๗,๙๐๐	๑๘	๓,๗๐๐	๓๖,๐๐๐	๓๗๙	๒,๕๐๐	๑๒,๕๕๐
บ้านลือมู	๕๐	๔,๕๐๐	๓๕,๐๐๐	๐	๐	๐	๑๐๐	๓,๖๐๐	๑๕,๐๐๐
บ้านอุเป	๑๐๕	๕,๐๐๐	๓๗,๓๕๐	๕๐	๓,๔๕๐	๔๕,๐๐๐	๑๒๕	๒,๘๕๐	๕,๕๐๐

	ลองกอง			เงาะ			มังคุด		
	จำนวนครัวเรือน	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย	ราคาขายโดยเฉลี่ย	จำนวนครัวเรือน	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย	ราคาขายโดยเฉลี่ย	จำนวนครัวเรือน	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย	ราคาขายโดยเฉลี่ย
บ้านสะเก	๕๒	๑,๖๐๐	๔,๕๐๐	๒๙	๔,๕๐๐	๙,๗๐๔	๑๒	๖,๐๐๐	๑๕,๐๐๐
บ้านตะโละชูแม	๖๒	๒,๗๐๐	๔,๕๐๐	๒๐	๑๓,๕๐๐	๓๕,๐๐๐	๐	๐	๐
บ้านบราแง	๒๐๐	๓,๙๐๐	๒๒,๐๐๐	๘๐	๓,๕๐๐	๑๕,๐๐๐	๐	๐	๐
บ้านกียะ	๒๐๐	๓,๖๐๐	๔๐,๐๐๐	๘๐	๒๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๐	๐	๐
บ้านอุพะ	๒๐	๓,๐๐๐	๖,๐๐๐	๑๐	๔,๕๐๐	๙,๒๖๐	๐	๐	๐
บ้านบาสาเวง	๓๐	๕,๐๐๐	๒๒,๕๐๐	๓๐	๓,๕๐๐	๓๐,๐๐๐	๐	๐	๐
บ้านกรงปินัง	๘๒	๓,๐๐๐	๑๑,๒๕๐	๑๖	๒,๕๐๐	๓,๗๔๐	๐	๐	๐
บ้านลือมู	๕๐	๖,๐๐๐	๒๘,๕๐๐	๓๐	๓,๕๐๐	๑๘,๗๕๐	๐	๐	๐
บ้านอุเป	๘๖	๔,๕๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๕	๓,๕๐๐	๒๖,๒๕๐	๐	๐	๐

	ข้าวโพด			ส้ม			อ้อย		
	จำนวน ครัวเรือน	ต้นทุนการ ผลิตเฉลี่ย	ราคาขายโดย เฉลี่ย	จำนวน ครัวเรือน	ต้นทุนการ ผลิตเฉลี่ย	ราคาขายโดย เฉลี่ย	จำนวน ครัวเรือน	ต้นทุนการ ผลิตเฉลี่ย	ราคาขายโดย เฉลี่ย
บ้านสะเก	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บ้านตะโละชูแม	๑๔	๒,๐๐๐	๗,๐๐๐	๑	๓๙,๔๐๐	๗๗,๐๐๐	๐	๐	๐
บ้านบราแง	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บ้านกียะะ	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บ้านอุพะ	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บ้านบาสาเวง	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บ้านกรงปินัง	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บ้านลือมู	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บ้านอุเป	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๕	๔,๑๐๐	๙,๐๐๐

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		หากไม่เพียงพอหมู่บ้านนี้มี น้ำทางการเกษตรไม่ เพียงพอในช่วงเดือน	
	เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ		
3.1) ปริมาณ น้ำฝน		224		
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน(แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้ง ปี		
		เพียงพอ(แห่ง)		
3.2)แหล่งน้ำธรรมชาติ				
☒ 1.แม่น้ำ	1		☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☒ มี.ค. ☒ เม.ย. ☒ พ.ค. ☒ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.	
☐ 2.ห้วย/ลำธาร	5			
☐ 3.คลอง	3			
☐ 4.หนองน้ำ/บึง	3			
☐ 5.น้ำตก	0			
☐ 6.อื่นๆ(โปรด ระบุ) 6.1)..... 6.2)..... 6.3).....				
3.3)แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น				
☐ 1.แก้มลิง	0			
☐ 2.อ่างเก็บน้ำ	0			
☐ 3.ฝาย	0			
☐ 4.สระ	0			
☐ 5.คลอง ชลประทาน	0			
☐ 6.อื่นๆ(โปรด ระบุ) 6.1)..... 6.2)..... 6.3).....				

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำ อุปโภค บริโภค ตลอดทั้งปี	หากไม่เพียงพอหมู่บ้านนี้มีน้ำ อุปโภค บริโภคไม่เพียงพอ ในช่วงเดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
4.1 บ่อบาดาลสาธารณะ	0				☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☒ เม.ย. ☒ พ.ค. ☒ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
4.2 บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	0				
4.3 ประปาหมู่บ้าน(ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น)	2	1	1		
4.4 ระบบประปา(การ ประปาส่วนภูมิภาค)	0				
4.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ	0				
4.6 อื่นๆ ระบุ 4.6.1) 4.6.2) 4.6.3)					

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

แหล่งน้ำ	ไม่มี	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง
บ่อบาดาลสาธารณะ	๙	๐	๐	๐	๐
บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	๙	๐	๐	๐	๐
ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	๖	๐	๓	๐	๓
ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	๘	๐	๐	๐	๐
แหล่งน้ำธรรมชาติ	๗	๐	๑	๐	๑

๗.๕ ความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน

๗.๕.๑ ด้านการเกษตร

๑. โครงการเปลี่ยนแปลงการเพาะปลูกในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม

- โครงการส่งเสริมและฟื้นฟูนาไร่ ม.๑
- โครงการปลูกปาล์ม ม.๓
- โครงการเปลี่ยนนาไร่ให้ปลูกปาล์ม ม.๖
- โครงการปลูกผักปลอดสารพิษ ม.๗และ ม.๙
- โครงการปลูกมะพร้าวน้ำหอม ม.๘

๒. การปลูกพืชชนิดอื่นเพิ่มเติม(ปลูกพืชเชิงซ้อน)

- โครงการปลูกกล้วย
- โครงการปลูกข้าวโพด ม.๓
- โครงการปลูกสละอินโด ผักเหียง ม.๖
- โครงการปลูกต้นกาแฟในสวนยาง ม.๗,๙
- โครงการปลูกสะเดา หนาม กกล้วย เสริมในสวนยาง ม.๘

๓. การทำการเกษตรทางเลือก

- โครงการส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่และเกษตรกรรมยั่งยืน ม.๒
- โครงการทฤษฎีใหม่ ม.๓,๖,๘,๙
- โครงการเกษตรอินทรีย์ ม.๗
- โครงการเกษตรผสมผสาน ม.๘

๔. ฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น

- โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า ม.๑
- โครงการอบรมการเพาะ การติดตาม การต่อยอดของไม้ผลต่างๆ ม.๕
- โครงการอบรมอาชีพเสริมเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ม.๒
- โครงการฝึกอบรมแปรรูปทุเรียน ม.๗,๙
- โครงการฝึกอบรมเพาะเห็ด ตัดเย็บผ้าละหมาด เฟอร์นิเจอร์ เลี้ยงปลา ไก่ ทำขนม ม.๘

๕. แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

- โครงการแปรรูปผลผลิตประเภทไม้ผลต่างๆ ม.๕
- โครงการฝึกอบรมแม่บ้านเกษตรกร ม.๖
- โครงการแปรรูปทุเรียน ม.๗,
- โครงการแปรรูปทุเรียน กล้วย ม.๘
- โครงการแปรรูปทุเรียน ลองกอง ม.๙

๖. จัดตลาดชุมชน

- โครงการจัดตั้งตลาด ม.๑
- โครงการก่อสร้างตลาด ม.๗,๙
- โครงการจัดตั้งตลาดชุมชน ม.๘

๗. จัดตั้งกลุ่มอาชีพ

- โครงการจัดตั้งกลุ่มอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ ม.๒
- โครงการจัดตั้งกลุ่มอาชีพสำหรับผู้เลิกติดยาเสพติด ม.๕
- โครงการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร ม.๖
- โครงการจัดตั้งกลุ่มปุ๋ยอินทรีย์/ส่งเสริมการเกษตร ม.๘
- โครงการจัดตั้งกลุ่มอาชีพในตำบล ม.๙

๘. จัดตั้งโรงสีชุมชน -

๙. จัดตั้งกลุ่มผลิตปุ๋ยอินทรีย์/ส่งเสริมการเกษตร

-โครงการจัดตั้งกลุ่มผลิตปุ๋ยอินทรีย์/ส่งเสริมการเกษตร ม.๒,๖

๑๐. สร้างลานตากข้างกลางบ้าน -

๑๑. สร้างยังฉางประจำหมู่บ้าน -

๑๒. จัดสรรที่ดินทำกิน

-โครงการจัดสรรที่ดินทำกินสำหรับผู้ที่ไม่มียากินทำกิน ม.๕

๑๓. ประกันราคาพืชผลทางการเกษตรแก้ไขปัญหาการขาดทุนการผลิต

-โครงการประกันราคาพืชผลทางการเกษตร ม.๒,๕,๘

๑๔. ศูนย์การเรียนรู้

-โครงการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้เพื่อการเกษตร ม.๒

-โครงการศูนย์การเรียนรู้การเลี้ยงแพะนม ม.๕

-โครงการก่อสร้างศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ม.๗

-โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ม.๘

๑๕. กำจัดศัตรูพืช

-โครงการอบรมความรู้การทำน้ายากำจัดศัตรูพืช ม.๕

-โครงการส่งเสริมอุปกรณ์และสารกำจัดศัตรูพืช ม.๖

๑๖. สนับสนุนปัจจัยทางการเกษตร(วัสดุ อุปกรณ์ พันธุ์สัตว์ เมล็ดพันธุ์)

-โครงการสนับสนุนปัจจัยทางการเกษตร ม.๒,๔,๕,๖,๘

๑๗. กองทุนเพื่อการเกษตร

-โครงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการเกษตร ม.๒,๖

๑๘. ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

-โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ม.๘

๗.๕.๒. ด้านแหล่งน้ำอุปโภคบริโภค

๑ ขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อการอุปโภค บริโภค

-โครงการขุดเจาะบ่อบาดาลในหมู่บ้านเพื่อการอุปโภค บริโภค ม.๒,๓,๔,๕,๖,๗,๘

๒ ก่อสร้างประปาหมู่บ้าน

-โครงการก่อสร้างประปาหมู่บ้าน ม.๒,๓,๔,๖,๗,๘,๙

๓. ปรับปรุงซ่อมแซมประปาหมู่บ้าน

-โครงการปรับปรุงซ่อมแซมประปาหมู่บ้าน ม.๒,๓,๔,๕,๖,๗,๘

๔. ขยายเขตประปาหมู่บ้าน

-โครงการขยายเขตประปาหมู่บ้าน ม.๒,๓,๔,๖,๗,๘,๙

๕. ขุดบ่อน้ำตื้น

-โครงการขุดบ่อน้ำตื้น ม.๒,๓,๔,๕,๖,๗,๘,๙

๖. สร้างถังเก็บน้ำฝนในที่สาธารณะ

-โครงการสร้างถังเก็บน้ำในที่สาธารณะ ม.๒,๓,๘

-โครงการจัดซื้อถังเก็บน้ำ ม.๔

๗. สร้างถังเก็บน้ำกลางประจำหมู่บ้าน

-โครงการสร้างถังเก็บน้ำกลางประจำหมู่บ้าน ม.๙

๘. เองขนาดใหญ่

๙. ปรับปรุงซ่อมแซมภาชนะกักเก็บน้ำ

๗.๕.๓ ด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๑ ขุดลอกแหล่งน้ำ

-โครงการขุดลอกแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ม.๑-๙

๒ สร้างฝายกักเก็บน้ำ

-โครงการสร้างฝายกักเก็บน้ำในคูคลอง ม.๕

-โครงการก่อสร้างฝายเก็บน้ำ ม.๗,๘,๙

๓.สร้างแก้มลิง(อ่างเก็บน้ำ)

๔ ขุดคลองซอย คลองไส้ไก่

๕ ขุดสระเก็บน้ำ

-โครงการขุดสระเก็บน้ำ ม.๖,๘

๖.ขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อการเกษตร

-โครงการขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อการเกษตร ม.๕,๘

๗ สร้างระบบท่อน้ำส่ง

-โครงการระบบท่อน้ำส่งเพื่อการเกษตรแก้ปัญหาภัยแล้ง ม.๕

-โครงการซ่อมแซมท่อน้ำส่งน้ำประปาภูเขา ม.๘

๘. สร้างสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า

๙. ฝนหลวง

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา ประชากรในตำบลกรงปินังนับถือศาสนาอิสลามร้อยละ

สถาบันและองค์กรทางศาสนา

ลำดับ ที่	สถานที่ตั้งองค์กรทาง ศาสนา	ชื่อองค์กรทางศาสนา	ชื่ออิหม่าม
๑.	หมู่ที่ ๑ บ้านกรงปินัง	มัสยิดบาโงสาเร้ง	นายเจดาโอ๊ะ ลีลาตานา
๒.	หมู่ที่ ๒ บ้านตะโละซอแม	มัสยิดยันนะตุลมะวา	นายอุเซ็ง ดือระซอ
๓.	หมู่ที่ ๓ บ้านบราแง	มัสยิดยามืออาตุลอิสลามียะห์	นายอิสหาะ ดือระซอ
		มัสยิดอัลตะวาตุลอิสลามียะห์(ปาดังสโตร)	นายอับดุลอาซิส ดอเลาะ
๔.	หมู่ที่ ๔ บ้านกียะะ	มัสยิดยามืออาตุลชานียะห์	นายยูโซ๊ะ บุโรง
๕.	หมู่ที่ ๕ บ้านอุเฒะ	มัสยิดนุรุลเตาเฟก	นายแหวะมะ แหวะมะ
๖.	หมู่ที่ ๖ บ้านบาสาเวง	มัสยิดฮาบีบิรอห์มาน (บองอ)	นายมาฮามุ สะอู
		มัสยิดอับดุลเราะห์มาน (บาสาเวง)	นายยา สะอู
๗.	หมู่ที่ ๗ บ้านกรงปินัง	มัสยิดยามืออาตุลยันนะห์	นายอับดุลรอซึก ลาแซ
๘.	หมู่ที่ ๘ บ้านลือมู	มัสยิดยาแมะ	นายดอเละ มะลาเฮง
๙.	หมู่ที่ ๙ บ้านอุเป	มัสยิดนุรุลมาดินะห์	นายอาแซ ยานยา
		มัสยิดเรากูอตุลยันนะห์(ดูซงโต๊ะแม)	นายอาแซ บาสะคีรี

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

วิธีการดำเนินชีวิตแบบเรียบง่ายภายใต้บทบัญญัติของศาสนาอิสลาม มีหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม ประกอบด้วย ๒ หลัก คือ ๑. หลักการปฏิบัติ ๒. หลักความเชื่อ

๑. หลักการปฏิบัติ ประกอบด้วย ๕ ข้อ

๑.๑ การกล่าวปฏิญาณตนว่า “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ. มุฮัมมัด รอซูลุลลอฮ.” (ซึ่งแปลว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮ.และมุฮัมมัด เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ.”) คำปฏิญาณ นี้เป็นถ้อยคำที่ผู้ยอมรับอิสลามทุกคน จะต้องกล่าวออกมา เป็นการยืนยันด้วยวาจาว่าตัวเองมีความศรัทธาตามที่กล่าวมาข้างต้น และพร้อมที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติ และเงื่อนไขต่าง ๆ ที่อัลลอฮ.ได้ทรงกำหนดไว้ในคัมภีร์กุรอาน และคำสอนของท่านศาสดามุฮัมมัด

๑.๒ การนมาซ หรือละหมาด (หรือในภาษาอาหรับเรียกว่า “เศาะลาฮ.”) การนมาซ คือการแสดงความรักสักการะ และการแสดงความขอบคุณ ต่ออัลลอฮ.ซึ่งจะกระทำ วันละ ๕ เวลา คือ ตอนรุ่งอรุณ ตอนบ่าย ตอนตะวันตกล้อย ตอนดวงอาทิตย์ตกดิน และในยามค่ำคืน โดยในการนมาซทุกครั้ง มุสลิมทุกคนจะหันหน้าไปทางกัะอับะฮ. ซึ่งอยู่ในนครมักกะฮ. และหน้าที่ในการนมาซนี้ เป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคน ตั้งแต่เริ่มมีความรู้สึทางเพศ (สำหรับผู้ชาย) และเริ่มมีประจำเดือน (สำหรับผู้หญิง) ซึ่งเป็นวัยที่อิสลามถือว่า เริ่มเข้าสู่วัยแห่งความเป็นผู้ใหญ่แล้ว

๑.๓ การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน การถือศีลอดในอิสลาม คือ การงดเว้นจากการกิน การดื่ม การเสพสิ่งต่าง ๆ การมีความสัมพันธ์ทางเพศ ฉันทามีภรรยา ตลอดจนการอดกลั้นอารมณ์ใฝ่ต่ำทั้งหลาย และการนินทาว่าร้ายผู้อื่น ตั้งแต่ดวงอาทิตย์ขึ้น จนถึงดวงอาทิตย์ตก การถือศีลอด เป็นหลักปฏิบัติอีกประการหนึ่ง ซึ่งอิสลามกำหนดให้มุสลิมทุกคน ที่ศรัทธาในอัลลอฮ. และมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ ทั้งชาย หญิง มีหน้าที่ต้องปฏิบัติ เป็นเวลา ๒๙ – ๓๐ วัน ในเดือนรอมฎอน ซึ่งเป็นเดือนที่เก่าตามปฏิทินอิสลาม

๑.๔ การจ่ายซะกาต การจ่ายซะกาต คือ การจ่ายทรัพย์สิน ในอัตราที่ศาสนากำหนดไว้ จำนวนหนึ่งจากทรัพย์สิน ที่สะสมไว้ เมื่อครบกำหนดเวลา โดยจะต้องจ่ายทรัพย์สินนี้ ให้แก่คนที่มิลิธีได้รับ ๘ จำพวก ตามที่คัมภีร์กุรอาน ได้กำหนดไว้ อันได้แก่ ๑) คนยากจน ๒) คนที่อดคัดัดสน ๓) คนที่มีหัวใจ โน้มมาสู่อิสลาม ๔) ผู้บริหารการจัดเก็บ และจ่ายซะกาต ๕) ไถ่ทาส ๖) ผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว ๗) คนพลัดถิ่นหลงทาง ๘) ใช้ในหนทางของอัลลอฮ

๑.๕ การทำฮัจญ์ การทำฮัจญ์ คือ การเดินทางไปปฏิบัติศาสนกิจ ที่นครมักกะฮ.ในเดือนซุลฮิจญะฮ. ตามวันเวลาและสถานที่ ที่ถูกกำหนดไว้ หลักการข้อนี้ ถือเป็นหน้าที่สำหรับมุสลิม ทั้งชายหญิงทุกคน ที่มีความสามารถ ในด้านร่างกาย ทรัพย์สิน และเส้นทางการเดินทาง มีความปลอดภัย

๒. หลักความเชื่อ มี ๖ ข้อ ประกอบด้วย

๒.๑ ศรัทธาในพระองค์เดียว คือ อัลลอฮ

๒.๒ ศรัทธาในบรรดามลาอิกะฮของพระองค์ มลาอิกะฮ คือ ผู้ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับศาสดาทั้งหลาย เพื่อจะได้ให้ศาสดาดังกล่าวได้เข้าถึงอัลลอฮ

- ๒.๓ ศรัทธาในบรรดาคัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์ มุสลิมต้องเชื่อถือต้นฉบับเดิมของคัมภีร์ทั้งหลายทุก ๆ เล่มในอดีตรวมทั้งอัล-กุรอานด้วย ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่าคัมภีร์เหล่านั้นต้องเป็น วะฮีย์ (ได้รับการดลใจ) มาจากอัลลอฮ์และต้องมีเนื้อหาสาระตรงกับอัล-กุรอาน มุสลิมต้องเชื่อถือในส่วนบริสุทธิของคัมภีร์เท่านั้น อิสลามถือว่าคัมภีร์ที่สมบูรณ์ที่สุดและเป็นคัมภีร์สุดท้ายคือ คัมภีร์อัล-กุรอาน อัล-กุรอานเป็นคัมภีร์ที่มาต่อเนื่องและมาสรุปรวบรวมเนื้อหาจากคัมภีร์ก่อน ๆ เป็นรัฐธรรมนูญฉบับสุดท้ายที่มาจากอัลลอฮ์และให้ศาสดามุฮัมมัดมาประกาศใช้ ต่อมามวลมนุษยชาติทั้งหลาย เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและความสันติสุขแก่มวลมนุษย์ทุกคน
- ๒.๔ ศรัทธาในบรรดานบี (ศาสดา) ทั้งหมด มุสลิมทุกคนต้องยอมรับนับถือศาสดาทั้งหลายที่มาเทศนา ก่อนศาสดามุฮัมมัด ไม่ว่าศาสดาเหล่านั้นจะปรากฏชื่ออยู่ในคัมภีร์อัล-กุรอานหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าศาสดาเหล่านั้นจะเป็นชนชาติใดอยู่ที่ไหน พูดภาษาอะไรก็ตาม มุสลิมต้องให้เกียรติยกย่องบรรดาศาสดาเหล่านั้นอย่างเท่าเทียมกันหมด ศาสดามุฮัมมัดเป็นศาสดาสุดท้ายของโลก ที่มารับภารกิจต่อจากศาสดาก่อน ๆ ที่เชิญชวนมนุษย์ให้รู้จักพระเจ้าและดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์ ศาสดามุฮัมมัดได้กล่าวว่าหลังจากท่าน แล้วจะไม่มีศาสดาเกิดขึ้นมาอีก เพราะถือว่าท่านได้นำคำสอนหรือแนวทางแห่งการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์มาสู่มนุษยชาติแล้ว
- ๒.๕ ศรัทธาในวันสุดท้ายและการเกิดใหม่ในวันปรโลก อิสลามถือว่าโลกที่เราอาศัยอยู่นี้เป็นเพียงวัฏธวัชขึ้นหนึ่ง ซึ่งต้องมีการแตกสลายเหมือน ๆ กับวัฏธวัชหรือสิ่งอื่น ๆ แนนอนโลกของเราต้องถึงจุดจบไม่วันใดก็วันหนึ่ง เมื่อโลกแตกสลายแล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็ดับสิ้น นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้นที่ยังดำรงอยู่ และมนุษย์ทั้งหลายก็จะไปเกิดใหม่อีกครั้ง แต่จะไปเกิดสภาพใดนั้นไม่มีมนุษย์ผู้ใดรู้ได้ การเกิดใหม่อีกครั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้มนุษย์รับผลตอบแทนตามที่เขาได้กระทำไว้เมื่อครั้งที่เขายังมีชีวิตอยู่ ผลงานของเขาในโลกนี้จะเป็นตัวกำหนดว่าเขาจะเป็นผู้ได้รับสวรรค์หรือนรก ไม่มีใครช่วยใครได้ ไม่มีการกลับชาติมาเกิด ถ้าเราไม่เชื่อในเรื่องการเกิดใหม่แล้วสังคมของเรา ก็จะสับสนปั่นป่วนวุ่นวายหาความสุขสงบสุขไม่ได้ ดังเช่น พวกอริบในยุคญาฮิลียะฮ์ (ยุคแห่งความโง่เขลา งามาย) ซึ่งเชื่อว่าเมื่อพวกเขาเกิดมาแล้วก็ตายไป คือ ตายแล้วสูญ เหมือนดังสัตว์อื่น ๆ ความดีความชั่วที่เขาได้กระทำมานั้นไม่มีการตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น พวกเขาจึงใช้ชีวิตความเป็นอยู่ไปในทางชั่วช้าทุกรูปแบบ จนสร้างความเสียหายปั่นป่วนให้แก่สังคมเป็นอย่างยิ่ง
- ๒.๖ ศรัทธาในกฎกำหนดสถานะของพระองค์ คือต้องศรัทธาว่าสรรพสิ่งทั้งหลายในสากลจักรวาลนี้ล้วนเกิดขึ้นมาและดำเนินไปตามกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น

งานเทศกาลประจำปี เช่น งานเมาลิด , งานกวนขนมอาซุร

ลักษณะการแต่งกาย

การแต่งกาย ผู้หญิงมุสลิม และผู้ชายมุสลิม ตามหลักอิสลาม วัตถุประสงค์สำคัญ ของการแต่งกาย คือ การปกปิดสิ่งพึงละอายของร่างกาย โดยเฉพาะร่างกายของ ผู้หญิงมุสลิม ทั้งนี้ เพื่อที่จะไม่ให้ส่วนหนึ่งส่วนใด ของเรือนร่างเพศหญิง กระตุ้นอารมณ์ทางเพศของผู้ชายซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นมาในสังคม จึงได้วางหลักเกณฑ์ดังนี้

๑. เสื้อผ้าของทั้ง ผู้ชายมุสลิม และ ผู้หญิงมุสลิม จะต้องสะอาด ประณีต เรียบร้อย ดูสวยงาม เหมาะสมกับบุคลิกภาพของ ผู้หญิงมุสลิม และ ผู้ชายมุสลิม
๒. อิสลาม ไม่ห้ามการแต่งกาย ด้วยเสื้อผ้าที่ดีมีราคา ถ้าหากว่าฐานะทางเศรษฐกิจ เอื้ออำนวย และต้องการแสดงออก ให้เห็นว่าตน ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า แต่ในขณะเดียวกัน อิสลามก็ห้ามการแต่งกายโดยมีเจตนา ที่จะโอ้อวด ถึงความมั่งคั่ง และความทงตน ว่าเหนือกว่าคนอื่น
๓. เสื้อผ้าของทั้ง ผู้หญิงมุสลิม และ ผู้ชายมุสลิม ต้องปกปิด สิ่งพึงละอายของผู้สวมใส่ โดยเฉพาะ สำหรับ ผู้หญิงมุสลิม นั้นสิ่งที่พึงปกปิด (เอาเราะฮ) ก็คือทุกส่วนของร่างกาย ยกเว้นใบหน้า และฝ่ามือ ส่วนเอาเราะฮ ของผู้ชายนั้นคือบริเวณตั้งแต่สะดือถึงหัวเข่า
๔. ผู้หญิงมุสลิม จะต้องไม่แต่งกาย ด้วยเสื้อผ้าที่รัดรูป แนบเนื้อ หรือเสื้อผ้าที่โปรงบาง หรือมีรูที่ทำให้มองเห็นผิวหนัง หรือเรือนร่างภายใน
๕. ผู้ชายมุสลิม จะต้องไม่ใส่เสื้อผ้า หรือแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง และผู้หญิงจะต้องไม่ใส่ เสื้อผ้า หรือแต่งกายเลียนแบบผู้ชาย ทั้งนี้เพื่อบำรุงรักษาบุคลิกและเอกลักษณ์แห่งเพศของตัวเองไว้ ท่านศาสดามุฮัมมัด ได้สาปแช่งคน ที่แต่งกายเลียนแบบ ของเพศตรงข้าม

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ในชุมชนมีภูมิปัญญาชาวบ้านที่สำคัญๆ คืองานฝีมือ และสมุนไพร งานฝีมือ ได้แก่ การสานตะกร้า การสานไม้ไผ่

ภายในชุมชนมีการส่งเสริมอาชีพงานฝีมือ และผลิตภัณฑ์ที่สร้างขึ้น คือการตัดเย็บผ้าบาติก และทำขนมขาย

ภูมิปัญญาในการป้องกันกำจัดหนอนกินไต้ผัวเปลือกลองกอง เกษตรกรจะใช้กาบมะพร้าว (ภาษาถิ่นเรียกว่า พดพร้าว) ค้างไว้ที่ง่ามกิ่ง เพื่อให้หนอนเข้าไปหลบซ่อน และจวบมาทำลาย หรือใช้มัดช่วยทำลายหนอนโดยจะเคี้ยวน้ำตาลพอเหนียวนำไปติดพ่นที่กิ่ง และลำต้น เพื่อเลี้ยงมดไว้ทำลายหนอนปริมาณหนอนกินไต้ผัวเปลือกลองกองก็จะลดลง

ภาษาถิ่นที่ประชาชนใช้กันคือภาษายาวี ซึ่งประชาชนที่อยู่ในวัยสูงอายุจะไม่สามารถพูดหรือฟังภาษาไทยได้ ส่วนประชาชนส่วนใหญ่ที่ได้รับการศึกษาทางสายสามัญจะสามารถพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาไทยได้

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกในตำบลกรงปินังที่เป็นที่รู้จัก คือผ้าบาติก ของนายอิบรอเฮง มีตามีตั้งอยู่หมู่ที่ ๑

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

น้ำเพื่อบริโภคอุปโภคสำหรับประชาชนในตำบลกรงปินัง ได้จากประปาหมู่บ้าน บ่อน้ำตื้น บ่อน้ำบาดาล ปัญหาน้ำบริโภคสำหรับประชาชนในตำบลกรงปินัง จะเกิดขึ้นทุกปีเป็นประจำในช่วงฤดูร้อนเนื่องจากขาดแคลนน้ำ ปริมาณน้ำใต้ดินลดลงไม่เพียงพอสำหรับบริโภค และยังเปลี่ยนสีและกลิ่นประปาที่มีอยู่ก็ชำรุดเสียหายไม่ได้รับการแก้ไข ขณะที่ความจำเป็นในการใช้น้ำของประชาชนมีความจำเป็นมาก ส่วนในฤดูฝน ปริมาณฝนตกหนักมีปริมาณน้ำมาก จะเกิดน้ำท่วมขังบริเวณที่เกิดภัยน้ำท่วม จะอยู่

ใกล้บริเวณแม่น้ำปตตานี และที่มีน้ำป่าไหลหลาก ได้แก่พื้นที่ของหมู่บ้านที่อยู่ฝั่งถนนด้านตะวันออก ซึ่งเป็นบริเวณภูเขาเมื่อฝนตกปริมาณมาก ๆ การไหลบ่าของน้ำจากภูเขามายังพื้นราบแล้วมีถนนขัดขวางการไหลของน้ำทำให้น้ำไหลระบายไม่ทันเกิดน้ำท่วมขัง ก่อนที่น้ำจะไหลระบายลงสู่แม่น้ำปตตานี ที่อยู่ฝั่งทางทิศตะวันตก

๙.๒ ป่าไม้

ป่าไม้ตามธรรมชาติที่ขึ้นบริเวณพื้นที่ภูเขา และที่เป็นที่สาธารณะ มีพันธุ์ไม้ประกอบด้วย เช่น ไม้พะยูง ไม้ตะเคียน ไม้กฤษณา

๙.๓ ภูเขา

มีภูเขา ชื่อว่าภูเขาเกิดปีโลอยู่ฝั่งทิศตะวันออกของตำบลเป็นภูเขาที่ทอดยาวจากทิศเหนือไปทางทิศใต้ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๖,๗๕๐ ไร่

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติในตำบลกรงปินัง ประกอบด้วย

๑. ภูเขาเกิดปีโล ที่มีป่าไม้ยังมีความอุดมสมบูรณ์แม้ว่าบางส่วนจะถูกทำลายไปบ้างตามแนวลาดชันน้อยๆซึ่งสามารถปลูกยางพารา และไม้ผลอื่นๆได้
๒. แม่น้ำปตตานีไหลผ่าน อยู่ฝั่งทิศตะวันตกของตำบล จากทิศใต้ไหลลงมาจากทิศเหนือ ระยะทางประมาณ ๑๐ กิโลเมตร ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์จากแม่น้ำแห่งนี้ทั้งที่มีศักยภาพในการพัฒนามาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่างมาก มีเพียงเอกชน ๑ รายที่ทำการดูดทรายจากแม่น้ำ คือนายอิสรอน ดอรอนี บ้านเลขที่ ๗ หมู่ที่ ๖
๓. ลำธาร มีจำนวน ๓ สาย คือ ลำธารตะโละปาราแตหมู่ที่ ๑ ลำธารตะโละลือแป หมู่ที่ ๗ ลำธารรานอ หมู่ที่ ๘-๙
๔. บึงและห้วยมี ๔ แห่ง ประกอบด้วยบึงกูแต หมู่ที่ ๑ บึงเจาะกาแล หมู่ที่ ๕ บึงโ๊ะบูมา หมู่ที่ ๖ ห้วยลูโ๊ะกาโล

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาค และเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง จัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและ ระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนานมากขึ้น

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์

เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน
กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น
การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนา
ประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่
ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อ
สิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ
โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่
หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ
สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาค
เกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่ม
เกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด
และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกย่องการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มี
ศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและ
ยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการ
ให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกย่องผลิตภาพ
แรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบัน
เกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบ
เมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง
และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติประเทศ
ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยใน
องค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ
สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มี
คุณธรรม จริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำ ไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา
- ๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้ มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม
- ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

๑) การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท และ ๓๐๑,๑๙๙ บาทต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๑.๓ THAILAND ๔.๐

รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา มุ่งมั่นในการนำ “โมเดลประเทศไทย ๔.๐” หรือ “ไทยแลนด์ ๔.๐” มาใช้ เพื่อผลักดันประเทศให้หลุดพ้นกับดัก ๓ กับดักที่กำลังเผชิญ ทั้ง ๑) กับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ๒) กับดักความเหลื่อมล้ำ (Inequality Trap) ๓) กับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap) เป้าหมายเพื่อนำประเทศมุ่งสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม ผ่านโมเดลนี้

ก่อนหน้านี้จะมีการพัฒนาประเทศไทย ๔.๐ นั้น ไทยเริ่มก้าวสู่โมเดลไทยแลนด์ ๑.๐ หลังจากเริ่มต้นพัฒนาภาคเกษตรกรรม แล้วจึงค่อยปรับมาสู่ไทยแลนด์ ๒.๐ การลงทุนอุตสาหกรรมเบาที่มุ่งเน้นแรงงานราคาต่ำ เช่น สิ่งทอ อาหาร และมาสู่ ไทยแลนด์ ๓.๐ มุ่งเน้นการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมหนัก ซึ่งการพัฒนาของประเทศไทยใน ๓ ช่วงแรกนั้น ไทยมีการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงสุดเฉลี่ยถึง ๗% ต่อปี แต่มาถึงจุดหนึ่งหลังปี ๒๕๔๐ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงมาเป็น ๓-๔% ต่อปี

เหตุผลสำคัญเพราะไทยไม่เคยปรับโครงสร้างเศรษฐกิจอย่างจริงจังมาก่อน และไม่เคยมีการพัฒนาเทคโนโลยีของตัวเอง แรงงานไม่ได้มีทักษะจนกลายเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำของโอกาส ซึ่งในช่วงนี้รัฐบาลต้องการก้าวกระโดดข้ามหุบเหว ซึ่งต้องใช้ความกล้าหาญทางการเมือง และต้องใช้พลังที่เรียกว่าพลังประชารัฐในการขับเคลื่อนไทยแลนด์ ๔.๐

๓ กลไกขับเคลื่อนประเทศไทย ๔.๐ กลไกขับเคลื่อน (Engines of Growth) ชุดใหม่ประกอบด้วย

๑) Productive Growth Engine ซึ่งเป้าหมายสำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศที่มีรายได้สูง (High Income Country) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และ ความคิดสร้างสรรค์

กลไกดังกล่าว ประกอบไปด้วย การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ การบริหารจัดการสมัยใหม่ และการสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยี การพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาโมเดลธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม กิจกรรมร่วมทุนรัฐและเอกชนในโครงการขนาดใหญ่ รวมถึงการบ่มเพาะธุรกิจด้านเทคโนโลยี เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการตอบโจทย์ความพยายามในการก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลางที่ไทยกำลังเผชิญอยู่

๒) Inclusive Growth Engine เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์และเป็นการกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งที่เกิดขึ้น

โดยกลไกนี้ ประกอบด้วย การสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด การพัฒนาเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชน การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อตอบโจทย์ประเด็นปัญหาและความท้าทายทางสังคมในมิติต่างๆ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ การส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก การสร้างงานใหม่ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การยกระดับขีดความสามารถ การเสริมสร้างทักษะและการเติมเต็มศักยภาพของประชาชนให้ทันกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก และการจ่ายภาษีให้แก่ผู้มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแบบมีเงื่อนไข (Negative Income Tax) เพื่อแก้ไขกับดักความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๓) Green Growth Engine การสร้างความมั่งคั่งของไทยในอนาคต จะต้องคำนึงถึงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบโจทย์การหลุดออกจากกับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา ระหว่างคนกับสภาพแวดล้อม

โดยกลไกนี้ประกอบด้วย การมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน การปรับแนวคิดจากเดิมที่คำนึงถึงความได้เปรียบเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็นหลัก มาสู่การคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage) หัวใจสำคัญอยู่ที่การพัฒนากระบวนการผลิตให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด อันจะเกิดประโยชน์กับประเทศและประชาคมโลกด้วยในเวลาเดียวกัน

ทั้ง ๓กลไกขับเคลื่อน “ประเทศไทย ๔.๐” ถือเป็นการปฏิรูปประเทศไทยไปสู่ความมั่งคั่งอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ซึ่งถือเป็นเปลี่ยนโมเดลเศรษฐกิจจากการพึ่งพาการลงทุนต่างประเทศ มีการลงทุนการวิจัยและพัฒนาตัวเองน้อยมากโดยมุ่งเน้นการพัฒนาการศึกษาคน สร้างการวิจัยและพัฒนา โครงสร้างเศรษฐกิจ ให้ไทยสามารถอยู่ได้ในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งรัฐบาลต้องกล้าพอที่จะถอดกับดักจากการดึงเงินลงทุนต่างประเทศ เอาเทคโนโลยีของต่างชาติมา และต้องยืนอยู่บนขาตัวเองในระดับหนึ่ง

๑.๔ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้นำนโยบายของรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนารายสาขาและแผนพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนใต้และความต้องการของประชาชนในพื้นที่มาเป็นกรอบในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ทั้งนี้ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนสร้างความร่วมมือในการขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดความร่วมมือตามศักยภาพของกลุ่มจังหวัด และกระจายความเจริญเติบโตระหว่างจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชน และสร้างรายได้ให้กับกลุ่มจังหวัด โดยกำหนด วิสัยทัศน์ ว่า

“ศูนย์กลางการพัฒนาทางพารา ฮาลาล และการท่องเที่ยว สุ่อาเซียน”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

ศูนย์กลางพัฒนาทางพาราหมายถึง การพัฒนากระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มทางพาราทั้งระบบการผลิต การแปรรูป และการหาช่องทางการตลาด เพื่อให้ทางพาราซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด มีมูลค่าเพิ่มขึ้น อันจะส่งผลให้ประชาชนในกลุ่มจังหวัดมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยสร้างมูลค่าเพิ่มทางและผลิตภัณฑ์

ยาง ทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ได้แก่ ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง น้ำยางข้น ยางเครป ยางคอมปาวด์ ผลิตภัณฑ์ไมยางพารา เป็นต้น ต้นทุนลดลง น้ำยางเพิ่มขึ้น พื้นที่ที่เพิ่มขึ้น ยางมีคุณภาพเพิ่มขึ้น

ศูนย์กลางการพัฒนาฮาลาล หมายถึง การพัฒนาระบบการผลิตสินค้าฮาลาล ซึ่งกลุ่มจังหวัดมีศักยภาพ และเป็นวิถีชีวิตของประชาชนในกลุ่ม ให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างเป็นระบบ ได้มาตรฐานการผลิตของสินค้าฮาลาล สร้างอัตลักษณ์สินค้าฮาลาลให้กลุ่มจังหวัด และพัฒนาช่องทางการตลาด ยกย่องสินค้าฮาลาลของกลุ่มสู่สากล ทั้งที่เป็นอาหาร (Food) และไม่เป็นอาหาร (Non Food) การใช้ประโยชน์ ๘๒% เป็นมุสลิม ผ่านมือคนสามจังหวัดภาคใต้ชายแดน ในชื่อของ “อัลฟาตอนี” ทั้งนี้จะใช้อีก ๑๓ จังหวัดเป็นฐานสนับสนุนเรื่องฮาลาล ไม่ใช่เฉพาะนิคมฮาลาลปัตตานี ย้ายมาใช้เขตอุตสาหกรรมปัตตานี สตูล และสงขลา เพื่อช่วยขับเคลื่อนให้เร็วขึ้น เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน โดยเฉพาะพี่น้องที่เป็นมุสลิมซึ่งมีเป็นจำนวนมากในกลุ่มจังหวัด

ศูนย์กลางการพัฒนาการท่องเที่ยว หมายถึง การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในกลุ่มจังหวัด โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง และให้ได้มาตรฐานส่งเสริมผู้ให้บริการการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายภายใต้ความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย พัฒนาระบบตลาดและประชาสัมพันธ์ สร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด ทั้งนี้เพื่อเพิ่มจำนวนผู้เยี่ยมชมและเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

● เป้าประสงค์รวม

ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น (รายได้ประชากรเฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น)

● ประเด็นยุทธศาสตร์

การขับเคลื่อนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนให้เป็นไปตามนโยบายและหลักเกณฑ์ วิธีการที่ ก.น.จ. กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๔ ยุทธศาสตร์ คือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่๑: พัฒนาระบบการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้ายางพารา ทั้งระบบการผลิตการแปรรูป และช่องทางการตลาดสินค้ายางพารา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่๒: พัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลให้มีมูลค่าเพิ่มตามห่วงโซ่อุปทานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่๓: ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่๔: พัฒนาการค้าการลงทุน ทรัพยากรมนุษย์ของกลุ่มจังหวัด เชื่อมโยงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้ายางพารา ทั้งระบบการผลิตการแปรรูป และช่องทางการตลาดสินค้ายางพารา

เป้าประสงค์ ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐
๑.ผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น	กิโลกรัม	๒	๒	๒	๒	๒.๕
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้ยางพาราเป็นผลิตภัณฑ์ของสถาบันเกษตรกร	ร้อยละ	๒	๒	๒	๒	๒

กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านยางพารา ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

- ๑.เพิ่มประสิทธิภาพ และพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกร กลุ่มเครือข่าย ผู้ประกอบการทุกระดับของยางและผลิตภัณฑ์ยางให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๒.ส่งเสริมและ พัฒนาการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต การแปรรูป ยางและผลิตภัณฑ์ยางให้ได้มาตรฐาน
- ๓.ส่งเสริมช่องทางการตลาดยางและผลิตภัณฑ์ยางสู่อาเซียน
- ๔.ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีและเผยแพร่องค์ความรู้ในการเพิ่มมูลค่า ยางและผลิตภัณฑ์ยาง
- ๕.พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการเพิ่มมูลค่ายางและผลิตภัณฑ์ยาง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาผลิตสินค้าและบริการฮาลาลให้มีมูลค่าเพิ่มตามห่วงโซ่อุปทานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

เป้าประสงค์ เป็นศูนย์กลางการพัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลของอาเซียน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสินค้าและบริการที่ผ่านการรับรองมาตรฐานฮาลาล	ร้อยละ	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของธุรกิจด้านฮาลาล	ร้อยละ	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐

กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านยางพารา ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับและสนับสนุนการขยายตัวของธุรกิจฮาลาลอย่างเป็นระบบ
๒. ส่งเสริม พัฒนาเชื่อมโยงเพื่อยกระดับและปรับปรุงทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพของวัตถุดิบเพื่อรองรับการขยายตัวด้านฮาลาล
๓. สนับสนุนการพัฒนาและปรับปรุงสินค้าและบริการ ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานฮาลาลและมาตรฐานสากล
๔. ส่งเสริมการสร้างเสริมความเข้มแข็งขององค์กรและทรัพยากรมนุษย์ทั้งระบบในการสนับสนุนยุทธศาสตร์ฮาลาล
๕. พัฒนาช่องทางการจำหน่ายและการกระจายสินค้า สู่ตลาดฮาลาล AEC และสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม

เป้าประสงค์ จำนวนผู้เยี่ยมชมและรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐
๑. จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๒	๒	๒	๒	๘
๒. จำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๕	๕	๕	๕	๒๐
๓. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาที่เพิ่มขึ้น	แห่ง	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๘๐

กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านยางพารา ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย
๒. พัฒนาระบบตลาดและประชาสัมพันธ์สร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในพื้นที่
๓. พัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน หลากหลาย และเป็นภูมิอัตลักษณ์กลุ่มจังหวัด

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการค้าการลงทุน และทรัพยากรมนุษย์ของกลุ่มจังหวัด เชื่อมโยง
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**

เป้าประสงค์

๑. โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ระบบโลจิสติกส์ ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นระบบเพื่อให้สามารถรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดและเชื่อมโยงประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ทรัพยากรมนุษย์ได้รับการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๕๗- ๒๕๖๐
๑. ร้อยละของจำนวนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานได้รับการปรับปรุงตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	ร้อยละ	๓	๓	๓	๓	๓
๒. จำนวนกลุ่ม เป้าหมายได้รับความรู้เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	จำนวนกลุ่ม	๔	๔	๔	๔	๑๖
๓. จำนวนด่านชายแดนที่มีผลการประเมินความพึงพอใจเกินร้อยละ ๕๐	จำนวนด่าน	๖	๗	๘	๙	๙

กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ปัญหา ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑. ปรับปรุงและพัฒนาโครงข่ายคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ และระบบป้องกันและบรรเทาอุทกภัย ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒. พัฒนาด่านชายแดน/เมืองชายแดน/เขตเศรษฐกิจให้สามารถรองรับการค้าชายแดน

๓. พัฒนาและเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๔. ส่งเสริมอุตสาหกรรมสนับสนุน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง (Linkage Industry) ให้มีความเข้มแข็ง

๑.๕ แผนพัฒนาจังหวัด

● แผนพัฒนาจังหวัดยะลา ๔ ปีพ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ (ฉบับทบทวน)

วิสัยทัศน์ “ ยะลาน่าอยู่ เชิดชูสันติสุข รุกทันอาเซียน ”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

จังหวัดยะลา มีภาพลักษณ์ในการเป็นเมืองที่มีผังเมืองที่มีความสวยงาม และเป็นระเบียบมีความสะอาดที่สุดเมืองหนึ่งของประเทศไทย ตลอดจนเป็นจังหวัดที่มีต้นทุนด้านการจัดการระบบสุขภาพที่ดีจนได้รับการคัดเลือกจากองค์การอนามัยโลก (WHO) ในปี ๒๕๔๐ ให้เป็น ๑ ใน ๕ ของจังหวัดที่เป็นเมืองน่าอยู่ (Healthy cities) อีกทั้งในอดีตประชาชนในพื้นที่อยู่ร่วมกันอย่างสันติแม้มีความแตกต่างกันในการนับถือศาสนา ซึ่งเป็นเอกลักษณ์สำคัญที่โดดเด่นอีกประการหนึ่งแต่จากสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้น ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ที่ผ่านมาส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและภาพลักษณ์ของจังหวัด ซึ่งถือเป็นจุดอ่อนและอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาจังหวัด

ดังนั้น จังหวัดยะลา จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์จังหวัดยะลา คือ “ยะลาน่าอยู่ เชิดชูสันติสุข รุกทันอาเซียน” หมายถึง การนำยะลามุ่งไปสู่เมืองที่น่าอยู่ ประชาชนมีความสุข มีอาชีพ มีรายได้ที่มั่นคง ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีอาชีพที่มั่นคง มีสุขภาพดีอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สร้างความตระหนักรู้ให้ความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องและเหมาะสมเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และดำเนินการเชิงรุกในการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานต่างๆ เพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน รวมทั้งบูรณาการแผนดำเนินงานการเชื่อมโยงระหว่างประชาคมทั้งสาม ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจ และประชาคมสังคมและวัฒนธรรม และความเชื่อมโยงระหว่างกันภายในอาเซียน ประเทศสมาชิกอาเซียน กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบ ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการมีศักยภาพและสามารถพึ่งพาตนเองได้ รวมทั้ง นำไปสู่เมืองแห่งความสันติสุข โดยให้ประชาชนและชุมชนมีความเข้มแข็ง อยู่ร่วมกันด้วยความรัก ความสามัคคีภายใต้ความหลากหลายของวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของพื้นที่ และประชาชนมีความเชื่อมั่นศรัทธาในภาครัฐ

● เป้าประสงค์รวม

๑. เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ประชาชนมีรายได้ที่มั่นคงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๒. สังคมมีความปรองดอง สมานฉันท์ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เชื่อมั่นศรัทธาภาครัฐ
๓. ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีอาชีพที่มั่นคง มีสุขภาพดี อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบ ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการมีศักยภาพสามารถพึ่งพาตนเองได้

● ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (Strategic Issue) จำนวน ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริม พัฒนา แปรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและการส่งออกสู่ AEC ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ OTOP สู่อุตสาหกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างยะลาสันติสุข

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑

ส่งเสริม พัฒนา แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
และการส่งออกสู่ AEC

เป้าประสงค์

เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่องประชาชนมีรายได้ที่มั่นคงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าเกษตร (ยางพารา, ทูเรียน, ลองกอง, กล้วยหิน, โคน้ำ, แปะ)	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าเกษตรเฉลี่ย ๓ ปี = ๓.๔๗	๐.๕%	๐.๕ %	๐.๕ %	๐.๕ %
๒. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP/มาตรฐานฟาร์มต่อจำนวนแปลงฟาร์มที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตรสหกรณ์	ปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๖ เท่ากับ ๑๐๐%	๙๐%	๙๐%	๙๐%	๙๐%

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมพัฒนา/แปรรูปยางพารา และไม้ยางพาราเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
๒. ส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด (ทุเรียน, ลองกอง, กล้วยหิน, โคน้ำ และแปปะ) เพื่อเพิ่มมูลค่า ยกระดับมาตรฐาน และการส่งออกผ่านประเทศมาเลเซียสู่ AEC
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม Zoning และการพัฒนาเกษตรกรปราดเปื่อง (Smart Farmer)
๔. ส่งเสริม พัฒนา/แปรรูป การตลาดสินค้าเกษตร (ไม้ผล)
๕. ส่งเสริมเกษตรกรเพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒
พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม
เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์

เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่องประชาชนมีรายได้ที่มั่นคงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
 ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	๑๓ % (ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๕๐-๕๕)	๕%	๕%	๕%	๕%

กลยุทธ์

๑. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
๒. สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
๓. พัฒนา/ปรับปรุงฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
๔. สร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว
๖. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓
พัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ OTOP ให้มีศักยภาพ

เป้าประสงค์

เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่องประชาชนมีรายได้ที่มั่นคงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
 ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๕๘ -๒๕๖๑

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP เพิ่มขึ้นร้อยละ	๒ % (ค่าเฉลี่ย ปี ๒๕๕๒-๕๕)	๕%	๕%	๕%	๕%

กลยุทธ์

๑. พัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ OTOP สู่สากล
๒. เพิ่มช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP
๓. เพิ่มโอกาสเข้าถึงแหล่งทุน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔
เสริมสร้างยะลาสันติสุข

เป้าประสงค์

สังคมมีความปรองดอง สมานฉันท์ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เชื่อมันศรัทธา
ภาครัฐ
ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
๑. ร้อยละของสถิติการก่อเหตุร้าย ลดลง ในปีที่ผ่านมา	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๑	ร้อยละ ๑๒	ร้อยละ ๑๓	ร้อยละ ๑๔
๒. ร้อยละของหมู่บ้าน ชุมชนเข้มแข็ง ที่มีระบบรักษาความปลอดภัย	ร้อยละ ๖๙	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๙๕
๓. อัตราคดีอาชญากรรมต่อประชากร แสนคน	ไม่เกิน ๒๔๙ คดี	ไม่เกิน ๒๕๐ คดี	ไม่เกิน ๒๕๐ คดี	ไม่เกิน ๒๕๐ คดี	ไม่เกิน ๒๕๐ คดี

กลยุทธ์

๑. สร้างความเข้าใจ และอำนวยความสะดวก
๒. สานสัมพันธ์มวลชน
๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างเป็นระบบ
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปราม
๕. เสริมสร้างคุณค่าทางอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่
๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างความมั่นคง
๗. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ
๘. เสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้านและชุมชน
๙. พัฒนาระบบป้องกันภัยพิบัติ
๑๐. เสริมสร้างความเข้มแข็งสังคมพหุวัฒนธรรม มีความปลอดภัยและปกติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕
พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

เป้าประสงค์

ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีอาชีพที่มั่นคง มีสุขภาพดีอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบ ผู้ด้อยโอกาส และคนพิการมีศักยภาพและสามารถพึ่งพาตนเองได้

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
๑. ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอบ O-Net ชั้น ม.๑ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา	เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๕ ๒.๙๓%	๓	๓	๓	๓
๓. อัตราทารกไม่เกิน ๑๐ ต่อพันการเกิดมีชีพ	เกณฑ์องค์การอนามัยโลกไม่เกิน ๑๕	ไม่เกิน ๑๐	ไม่เกิน ๑๐	ไม่เกิน ๑๐	ไม่เกิน ๑๐
๔. อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบก ลดลง เหลือไม่เกิน ๗.๐ ต่อประชากรแสนคน	๙.๐ (ค่าเฉลี่ย ๕ ปีย้อนหลัง)	๘.๕	๘.๐	๗.๕	๗.๐
๕. ครีวเรือนเป้าหมายหมู่บ้านตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ร้อยละ ๘๐	ดำเนินการเป็นปีแรก	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
๖. อัตราการว่างงานไม่เกินร้อยละ ๐.๔	ร้อยละ ๐.๘ (ปี ๒๕๕๖)	๐.๗	๐.๖	๐.๕	๐.๔
๗. กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบและผู้ด้อยโอกาสได้รับการส่งเสริมศักยภาพให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ร้อยละ ๙๐	๘๗.๙% (ค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี)	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
๘. พื้นที่ป่าถูกบุกรุกลดลง ร้อยละ ๐.๐๕ เมื่อเทียบกับพื้นที่ป่าของจังหวัดยะลา	ร้อยละ ๐.๑ (ค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี)	๐.๐๘	๐.๐๗	๐.๐๖	๐.๐๕

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระดับคุณภาพการศึกษาและเสริมสร้างขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง
๒. ส่งเสริมสุขภาพอนามัยประชาชนทุกกลุ่มวัย
๓. การพัฒนาศักยภาพผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ผู้ด้อยโอกาส และคนพิการ
๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องที่ และเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงานในและนอกระบบ
๖. ส่งเสริมการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
๗. ส่งเสริมพลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงาน

๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลาประจำปี ๒๕๕๙
วิสัยทัศน์

“ สังคมการเรียนรู้ คู่คุณภาพชีวิตที่ดี ยะลามีสันติสุข สู่อาเซียน ”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

จากผลการประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา คณะกรรมการประสานแผนพัฒนา ระดับจังหวัด ผู้บริหารท้องถิ่นทุกแห่งในเขตจังหวัดยะลา ประชาคมท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ ห้องประชุมกึ่งศาลา โรงแรมยะลาแกรนด์พาลัส อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ได้กำหนดทิศทางการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา ประจำปี ๒๕๕๙ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยะลา โดยมุ่งเน้นให้จังหวัดยะลาเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนเกิดการเรียนรู้ ได้รับโอกาสในการพัฒนา สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในทุกภาคส่วนของสังคม ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี นำยะลาไปสู่เมืองที่น่าอยู่ เมืองแห่งสันติสุข ประชาชนและชุมชนมีความเข้มแข็งอยู่ด้วยกันด้วยความรัก ความสามัคคีภายใต้ความหลากหลายของวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพร้อมก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ๔๐ กลยุทธ์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑	ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านการศึกษา กีฬา และนันทนาการ
กลยุทธ์ที่ ๑	ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับประเทศกลุ่มอาเซียน
กลยุทธ์ที่ ๒	พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนทั้งในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย ให้ได้มาตรฐานในทุกระดับชั้น
กลยุทธ์ที่ ๓	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา
กลยุทธ์ที่ ๔	พัฒนาระบบเทคโนโลยีทางการศึกษาและสื่อนวัตกรรมทางการศึกษา
กลยุทธ์ที่ ๕	พัฒนาทักษะการใช้ภาษาหลักของอาเซียนแก่บุคลากรทุกภาคส่วน ประชาชน ผู้นำและองค์กรชุมชน
กลยุทธ์ที่ ๖	สนับสนุนและส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒	ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านสาธารณสุข
กลยุทธ์ที่ ๑	ส่งเสริมด้านสาธารณสุขมูลฐานให้ครอบคลุมทุกด้าน
กลยุทธ์ที่ ๒	วางแผนการจัดระบบเพื่อรองรับการเข้ามาของแรงงานและนักท่องเที่ยว
กลยุทธ์ที่ ๓	กำหนดมาตรการตรวจเยี่ยมแหล่งเสื่อมโทรมที่มีความเสี่ยงด้านสุขภาพและยาเสพติดอย่างจริงจัง
กลยุทธ์ที่ ๔	พัฒนาขีดความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน
กลยุทธ์ที่ ๕	พัฒนาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสอื่นๆ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม
- กลยุทธ์ที่ ๑ สนับสนุนงบประมาณก่อสร้างและปรับปรุงระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐาน
- กลยุทธ์ที่ ๒ สนับสนุนให้มีการใช้พลังงานทางเลือก
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จของด้าน
ศุลกากร
- กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเดิมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
ใหม่ให้เป็นระบบและมีคุณภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรสนับสนุนการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนด้าน
ภาษาและการให้บริการ
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการบำรุงรักษา ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างระบบฐานการจัดการเก็บภาษีจากการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๕ จัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
- กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในด้านการจัดการและให้บริการการ
ท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๗ พัฒนาข้อมูลข่าวสาร ระบบสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์แหล่ง
ท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการค้าและการลงทุน
- กลยุทธ์ที่ ๑ สนับสนุนแหล่งเงินทุนสำหรับเกษตรกรและผู้ประกอบการ
- กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างความรู้ความเข้าใจทางด้านการค้า การลงทุนและกฎระเบียบพิธี
ศุลกากร
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์จัดเก็บ ส่งและกระจายสินค้า
- กลยุทธ์ที่ ๔ จัดทำผังเมืองรวมเพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาพื้นที่การค้าและการลงทุน
- กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมและพัฒนา กลุ่มผู้ประกอบการทั้งภาคอุตสาหกรรมและ
เกษตรกรรม
- กลยุทธ์ที่ ๖ เร่งรัดและปรับปรุงระบบโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน
- กลยุทธ์ที่ ๗ พัฒนาระบบการจัดทะเบียนการค้า
- กลยุทธ์ที่ ๘ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งส่งเสริมการสร้างตรา
สัญลักษณ์ของสินค้า
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม
- กลยุทธ์ที่ ๑ จัดระบบการจัดการขยะมูลฝอย
- กลยุทธ์ที่ ๒ วางระบบกำจัดน้ำเสียรวมในเขต อปท.
- กลยุทธ์ที่ ๓ ออกข้อบัญญัติและเทศบัญญัติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
รวมถึงการดูแลรักษาทรัพยากรต้นน้ำและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด
- กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านอัตลักษณ์

- กลยุทธ์ที่ ๑** ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษาเป็นหน่วยงานหลักในการถ่ายทอด อัตลักษณ์ของชุมชน อัตลักษณ์อาเซียน และเผยแพร่วัฒนธรรมจารีตประเพณีของประเทศเพื่อนบ้าน
- กลยุทธ์ที่ ๒** ปลุกฝังอัตลักษณ์ที่สำคัญของท้องถิ่นให้แก่ประชาชนทุกระดับ
- กลยุทธ์ที่ ๓** ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนที่มีวิถีชีวิตที่แสดงถึงอัตลักษณ์ วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น
- กลยุทธ์ที่ ๔** เผยแพร่ประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์ของท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ
- กลยุทธ์ที่ ๕** จัดให้มีพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านหรือหอจดหมายเหตุ หอสมุดท้องถิ่นเพื่อเผยแพร่อัตลักษณ์ความเป็นไทย
- กลยุทธ์ที่ ๖** ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ระหว่างไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน

๒.ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

**"พร้อมพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน ก้าวหน้าด้านการศึกษา วัฒนธรรมเด่น เศรษฐกิจยั่งยืน
พละนาสมัยสมบูรณ์"**

๒.๒ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

- ๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา
- ๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรม
- ๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาอาชีพ
- ๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสาธารณสุข
- ๖.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
- ๗.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
- ๘.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารงาน อบต.
- ๙.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

• **พันธกิจ** -พัฒนา สนับสนุนและส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

• **เป้าประสงค์** ๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานครอบคลุม

๒. จัดระเบียบชุมชนตามผังเมือง

๓. สาธารณูปโภคสาธารณูปการทั่วถึง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. จำนวนถนนที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น

๒. จำนวนชุมชนได้จัดผังชุมชนรวม

๓. จำนวนหมู่บ้านได้มีสาธารณูปโภคสาธารณูปการทั่วถึง

• กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
-ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ และทำเทียบเรือ	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของถนน
-พัฒนาระบบไฟฟ้าแสงสว่าง	ร้อยละของกลุ่มบ้านขยายเขตไฟฟ้า
-พัฒนาพื้นที่สาธารณะในตำบล	จำนวนพื้นที่ที่สำรวจเพิ่มขึ้น
-จัดระบบน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	จำนวนหมู่บ้านที่มีอุปโภคบริโภค
-การจัดทำผังชุมชนรวม	ร้อยละของการจัดทำผังชุมชนรวม

• หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองช่างองค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง

• ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างยะลาสันติสุข
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา

• พันธกิจ เสริมสร้างศักยภาพของเด็กให้มีการศึกษาที่สูงขึ้น

• เป้าประสงค์ ๑. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. จำนวนสถานศึกษาได้รับการสนับสนุน
๒. ร้อยละของจำนวนเด็กที่มีสุขภาพสมบูรณ์ขึ้น

• กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. สนับสนุนการ ศึกษาขั้นพื้นฐานทุกระดับชั้น	๑.ร้อยละของเด็กที่มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง
๒. จัดการศึกษาตามที่ได้รับถ่ายโอนภารกิจ	๑. ร้อยละของสถานศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนทางการศึกษา

• หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองการศึกษา

• ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด :
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
 กลยุทธ์ พัฒนาระดับคุณภาพการศึกษาและเสริมสร้างขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด :
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมด้านการศึกษา กีฬา และนันทนาการ

๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนาและวัฒนธรรม

- **พันธกิจ** การส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- **เป้าประสงค์** ๑. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น
ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์
 ๑. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ
 ๒. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนต่อโครงการ
- **กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์**

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.-ก่อสร้างอาคารสถานที่	๑. ร้อยละของโครงการที่สามารถดำเนินการได้
๒.-สนับสนุนการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมและศาสนา	๑. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ
๓.-จัดกิจกรรมวันสำคัญของชาติ	๑. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ

• หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองการศึกษา

• ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาล : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างยะลาสันติสุข
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การส่งเสริมด้านอัตลักษณ์

๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านอาชีพ

- **พันธกิจ** พัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่างๆ
- **เป้าประสงค์** ๑. ส่งเสริมกลุ่มอาชีพและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร
ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์
 ๑. ร้อยละของกลุ่มอาชีพที่ได้รับการสนับสนุน
 ๒. ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ
- **กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์**

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. สนับสนุนปัจจัยการผลิตให้ราษฎร	ร้อยละของกลุ่มอาชีพที่ได้รับการสนับสนุน
๒. พัฒนาฝีมือแรงงานและอาชีพ	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ
๓. พัฒนาเทคโนโลยี	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ

•หน่วยงานรับผิดชอบหลักกองสวัสดิการสังคม

•ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนผลิตภัณฑ์ OTOP ให้มีศักยภาพ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมการค้าและการลงทุน

๕ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

•พันธกิจ ส่งเสริมด้านสาธารณสุขการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด และบริการสาธารณสุขทั่วถึง

•เป้าประสงค์ ๑. ให้บริการด้านสาธารณสุขครบวงจร

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. จำนวนสนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬาเพิ่มขึ้น

๒. จำนวนเด็ก เยาวชน และประชาชน เล่นกีฬาเพิ่มมากขึ้น

๓. ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจ

•กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ก่อสร้างสนามกีฬา และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	๑. จำนวนสนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬาเพิ่มขึ้น
๒. สนับสนุนการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายของประชาชน	๒. จำนวนเด็ก เยาวชน และประชาชน เล่นกีฬาเพิ่มมากขึ้น
๓. การบริการสาธารณสุข	๓. ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจ

•หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด

•ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมด้านสาธารณสุข

๖ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

•พันธกิจ ส่งเสริมด้านสาธารณสุขการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้มีสวัสดิการทั่วถึง

•เป้าประสงค์ ๑. ให้บริการด้านสาธารณสุขครบวงจร

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ร้อยละของผู้ติดยาเสพติดสามารถเลิกติดยาเสพติด

๒. จำนวนโครงการเพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

• กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
-ส่งเสริมการเล่นกีฬา	๑. ร้อยละของผู้ติดยาเสพติดสามารถเลิกติดยาเสพติด
-การอบรมและรณรงค์ตลอดจนการบำบัดรักษา	๒. จำนวนโครงการเพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
-สนับสนุนกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	๓. ร้อยละความพึงพอใจผู้เข้าร่วมโครงการ

• หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักปลัด

• ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมด้านสาธารณสุข

๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

• พันธกิจ มีระบบการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

• เป้าประสงค์ ๑. ปกป้องดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน
๒. จำนวนโครงการที่ดำเนินการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

• กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.-จัดระบบกำจัดขยะครบวงจร	๑. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน
๒.-รณรงค์และจัดอบรมตลอดจนการจัดกิจกรรม	๒. จำนวนโครงการที่ดำเนินการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

• หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักปลัด

• ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม

๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารงาน อบต.

• **พันธกิจ** ส่งเสริมองค์กรให้มีระบบบริหารจัดการที่ดีมีคุณธรรม

• **เป้าประสงค์** ๑.บริหารจัดการด้วยคุณธรรม มีความโปร่งใส

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ร้อยละของความพึงพอใจต่อการพัฒนาองค์กร บุคคล เครื่องมือ และเทคโนโลยีการบริหาร บริการที่มีประสิทธิภาพ

• **กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์**

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.-พัฒนางานบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมของประชาชน	ร้อยละของความพึงพอใจของบุคลากรและประชาชน
๒.-พัฒนาอาคารสถานที่เครื่องมือ เครื่องใช้เพื่อการบริหารงานอบต.	จำนวนโครงการที่ได้ดำเนินการ
๓.-พัฒนาระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ร้อยละของประชาชนที่ได้รับบริการ
๔.-พัฒนาระบบจัดเก็บรายได้	ร้อยละของประชาชนที่ชำระภาษี

• **หน่วยงานรับผิดชอบหลักสำนักงานปลัด**

• **ความเชื่อมโยง**

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เสริมสร้างยะลาสันติสุข

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมการค้าและการลงทุน

๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม

• **พันธกิจ** ส่งเสริมด้านสาธารณสุข การป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด และให้มีสวัสดิการสังคมทั่วถึง

• **เป้าประสงค์** ๑.มีการดูแลสวัสดิการสังคมอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการ

• **กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์**

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.-การพัฒนาศูนย์ส่งเสริมสุขภาพราษฎรประจำหมู่บ้าน	จำนวนโครงการที่สามารถดำเนินการ
๒.-การส่งเสริมสุขภาพผู้ยากไร้	ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการ

•หน่วยงานรับผิดชอบหลัก กองสวัสดิการสังคม

•ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมด้านสาธารณสุข

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
๒. การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินังมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล

เป้าประสงค์

ตัวชี้วัด

ค่าเป้าหมาย

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจุบันและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

จำนวนบุคลากร

บุคลากร	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙
คณะผู้บริหารท้องถิ่น	๔ คน	๔ คน	๔ คน	๓ คน
สมาชิกสภาท้องถิ่น	๑๘ คน	๑๗ คน	๑๗ คน	๑๕ คน
พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง	๓๗ คน	๓๗ คน	๓๗ คน	๓๗ คน

พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างแยกตามส่วนราชการ

บุคลากร	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙
สำนักงานปลัด	๒๓ คน	๒๓ คน	๒๓ คน	๑๙ คน
กองคลัง	๙ คน	๙ คน	๙ คน	๗ คน
กองช่าง	๕ คน	๕ คน	๕ คน	๓ คน
กองการศึกษา	-	-	-	-
กองสวัสดิการสังคม	-	-	-	-

ระดับการศึกษาของบุคลากร (คณะผู้บริหาร, สมาชิกสภา, ข้าราชการ และพนักงานจ้าง)

การศึกษา	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙
ระดับประถมศึกษา	๒ คน	๒ คน	๒ คน	๒ คน
ระดับมัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	๒๔ คน	๒๔ คน	๒๔ คน	๒๔ คน
ระดับปริญญาตรี	๒๖ คน	๒๖ คน	๒๖ คน	๒๖ คน
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	๖ คน	๖ คน	๖ คน	๖ คน

โครงสร้างพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง

ส่วนราชการ	ข้าราชการ		ลูกจ้างประจำ		พนักงานจ้าง		รวม	
	ครอง	ว่าง	ครอง	ว่าง	ครอง	ว่าง	ครอง	ว่าง
สำนักงานปลัด	๙	๑	-	-	๑๙	๒	๒๖	๓
กองคลัง	๒	๒	๑	-	๔	-	๗	๒
กองช่าง	๑	-	-	-	๓	-	๔	-
กองการศึกษา								
กองสวัสดิการสังคม								
รวม	๙	๔	๒	-	๒๖	-	๓๗	๕

โครงสร้างและกระบวนการบริหารบุคคล

๑. พนักงานส่วนตำบลสำนักงานปลัด

๑. ปลัด อบต. (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง)	จำนวน ๑ อัตรา
๒. รองปลัด อบต. (นักบริหารงานท้องถิ่นระดับต้น)	จำนวน ๑ อัตรา

๑. สำนักงานปลัด

๑.๑ พนักงานส่วนตำบล

๑. หัวหน้าสำนักงานปลัด (นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น)	จำนวน ๑ อัตรา
๒. นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	จำนวน ๑ อัตรา
๓. นักวิชาการสุขาภิบาล (ปก./ชก.)	จำนวน ๑ อัตรา
๔. นิติกร (ปก./ชก.)	จำนวน ๑ อัตรา
๕. นักทรัพยากรบุคคล (ปก./ชก.)	จำนวน ๑ อัตรา
๖. นักจัดการงานทั่วไป (ปก./ชก.)	จำนวน ๑ อัตรา
๗. เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน	จำนวน ๑ อัตรา
๘. เจ้าพนักงานสาธารณสุข (ปง./ชง.)	จำนวน ๑ อัตรา

รวมพนักงานส่วนตำบลสำนักงานปลัด จำนวน ๑๐ อัตรา

รวมลูกจ้างประจำสำนักงานปลัด จำนวน ๑ อัตรา

๑.๓ พนักงานจ้าง

ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

พนักงานจ้างตามภารกิจประเภทผู้มีทักษะ

(๑) พนักงานขับเครื่องจักรกลขนาดเบา	จำนวน ๑ อัตรา
(๒) พนักงานขับรถยนต์	จำนวน ๑ อัตรา

พนักงานจ้างทั่วไป

(๑) พนักงานขับรถยนต์	จำนวน ๑ อัตรา
(๒) พนักงานขับรถยนต์ (รถบรรทุกขยะ)	จำนวน ๑ อัตรา
(๓) นักการภารโรง	จำนวน ๑ อัตรา
(๔) คนงานทั่วไป	จำนวน ๒ อัตรา

(๑.๒) ฝ่ายบุคลากร-ไม่มีพนักงานจ้าง-

(๑.๓) ฝ่ายนโยบายและแผน

พนักงานจ้างตามภารกิจประเภทผู้มีความรู้

(๑) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ	จำนวน ๑ อัตรา

(๑.๔) ฝ่ายกฎหมายและคดี

พนักงานจ้างตามภารกิจประเภทผู้มีความรู้

(๑) ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	จำนวน ๑ อัตรา

(๑.๕) ฝ่ายสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

-ไม่มีพนักงานจ้าง-

รวมพนักงานจ้างสำนักงานปลัด จำนวน ๕ อัตรา

๒. กองคลัง

๒.๑ พนักงานส่วนตำบล

(๑) ผู้อำนวยการกองคลัง (นักบริหารงานการคลัง ระดับต้น)	จำนวน	๑	อัตรา
(๒) นักวิชาการพัสดุชำนาญการ	จำนวน	๑	อัตรา
(๓) เจ้าพนักงานพัสดุ (ปง./ชง.)	จำนวน	๑	อัตรา
(๔) เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี (ปง./ชง.)	จำนวน	๑	อัตรา
(๕) เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ (ปง./ชง.)	จำนวน	๑	อัตรา
รวมพนักงานส่วนตำบล		จำนวน	๕ อัตรา

๒.๒ ลูกจ้างประจำ

(๑) เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	จำนวน	๑	อัตรา
รวมลูกจ้างประจำ		จำนวน	๑ อัตรา

๒.๓ พนักงานจ้าง

๑. ฝ่ายบริหารทั่วไป

พนักงานจ้างตามภารกิจประเภทผู้มีคุณวุฒิ

(๑) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ	จำนวน	๑	อัตรา
------------------------------	-------	---	-------

๒. ฝ่ายการเงิน

พนักงานจ้างตามภารกิจประเภทผู้มีคุณวุฒิ

(๑) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี	จำนวน	๑	อัตรา	๓. ฝ่าย
บัญชี				
(๑) ผู้ช่วยเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	จำนวน	๑	อัตรา	

(๔) ฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้

พนักงานจ้างตามภารกิจประเภทผู้มีคุณวุฒิ

(๑) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้	จำนวน	๑	อัตรา
-------------------------------------	-------	---	-------

(๕) ฝ่ายพัสดุและทะเบียนทรัพย์สิน

พนักงานจ้างตามภารกิจประเภทผู้มีคุณวุฒิ

(๑) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัสดุ	จำนวน	๑	อัตรา
-----------------------------	-------	---	-------

รวมพนักงานจ้างกองคลัง จำนวน ๕ อัตรา

๓. กองช่าง

๓.๑ พนักงานส่วนตำบล

(๑) ผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง ระดับต้น)	จำนวน	๑	อัตรา
(๒) นายช่างโยธา (ปง./ชง.)	จำนวน	๑	อัตรา
(๓) นายช่างไฟฟ้า (ปง./ชง.)	จำนวน	๑	อัตรา

รวมพนักงานส่วนตำบล จำนวน ๓ อัตรา

๓.๒ พนักงานจ้าง**(๓.๑) ฝ่ายบริหารทั่วไป****พนักงานจ้างตามภารกิจประเภทผู้มีคุณวุฒิ**

(๑) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ จำนวน ๑ อัตรา

(๓.๒) ฝ่ายก่อสร้าง**พนักงานจ้างตามภารกิจประเภทผู้มีคุณวุฒิ**

(๒) ผู้ช่วยช่างโยธา จำนวน ๑ อัตรา

(๓.๓) ฝ่ายประสานสาธารณูปโภค**พนักงานจ้างทั่วไป**

(๓) คนงานทั่วไป จำนวน ๑ อัตรา

รวมพนักงานจ้างกองช่าง จำนวน ๓ อัตรา**๔. กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม****๔.๑ พนักงานส่วนตำบล**

(๑) ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

(นักบริหารงานการศึกษา ระดับต้น) จำนวน ๑ อัตรา

(๒) นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ จำนวน ๑ อัตรา

(๓) ครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๘ อัตรา

รวมพนักงานส่วนตำบล จำนวน ๑๐ อัตรา**พนักงานจ้างตามภารกิจประเภทผู้มีคุณวุฒิ**

(๑) ผู้ช่วยผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๙ อัตรา

(๒) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ จำนวน ๑ อัตรา

รวมพนักงานจ้างกองการศึกษา จำนวน ๑๐ อัตรา**๕. กองสวัสดิการสังคม****๕.๑ พนักงานส่วนตำบล**

(๑) ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม

(นักบริหารงานสวัสดิการสังคม ระดับต้น) จำนวน ๑ อัตรา

(๒) นักพัฒนาชุมชน (ปก./ชก.) จำนวน ๑ อัตรา

(๓) เจ้าพนักงานพัฒนาชุมชนปฏิบัติงาน จำนวน ๑ อัตรา

รวมพนักงานส่วนตำบลส่วนสวัสดิการสังคม จำนวน ๓ อัตรา**พนักงานจ้างตามภารกิจประเภทผู้มีคุณวุฒิ**

(๑) ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ จำนวน ๑ อัตรา

รวมพนักงานจ้างกองสวัสดิการสังคม จำนวน ๑ อัตรา

รวมกรอบอัตรากำลัง ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๘ – ๒๕๖๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง ดังนี้

ประเภท	สำนักงานปลัด	กองคลัง	กองช่าง	กองการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	กองสวัสดิการ สังคม
พนักงานส่วนตำบล	๑๐	๕	๓	๑๐	๓
ลูกจ้างประจำ	๑	๑	-	-	-
พนักงานจ้างตาม ภารกิจ	๔	๕	๒	๑๐	๑
พนักงานจ้างทั่วไป	๕	-	๑	-	-
รวมแต่ละส่วน ทั้งสิ้น	๒๐	๑๑	๖	๒๐	๔
รวมทั้งสิ้น	๒๐	๑๑	๖	๒๐	๔

ศักยภาพของเครื่องมืออุปกรณ์ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง

ครุภัณฑ์สำนักงาน

	จำนวน	๑๐	รายการ
๑. เครื่องคอมพิวเตอร์	จำนวน	๒๓	ชุด
๒. เครื่องพิมพ์ดีด	จำนวน	๑	เครื่อง
๓. เครื่องถ่ายเอกสาร	จำนวน	๑	เครื่อง
๔. เครื่องโทรศัพท์	จำนวน	๓	เครื่อง
๕. เครื่องรับโทรศัพท์	จำนวน	๗	เครื่อง
๖. เครื่องโทรสาร	จำนวน	๑	เครื่อง
๗. ระบบอินเตอร์เน็ตตำบล	จำนวน	๑	ระบบ
๘. เครื่องคอมพิวเตอร์ชนิดพกพา	จำนวน	๓	เครื่อง
๙. เครื่องปรับอากาศ	จำนวน	๔	เครื่อง
๑๐. ถังเก็บน้ำพลาสติก	จำนวน	๑๑	ลูก

ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง

	จำนวน	๔	รายการ
๑. รถจักรยานยนต์	จำนวน	๒	คัน
๒. รถยนต์ส่วนบุคคล	จำนวน	๒	คัน
๓. รถบรรทุกน้ำ	จำนวน	๑	คัน
๔. รถบรรทุกขยะ	จำนวน	๒	คัน

ครุภัณฑ์เกษตร

	จำนวน	๗	รายการ
๑. รถไถนาแบบเดินตาม	จำนวน	๙	คัน
๒. เครื่องนวดข้าว	จำนวน	๒	เครื่อง
๓. เครื่องสีข้าว	จำนวน	๑	เครื่อง

๔. เครื่องเย็บปากถุง	จำนวน	๑	เครื่อง
๕. เครื่องสูบน้ำ	จำนวน	๘	เครื่อง
๖. เครื่องตัดหญ้าแบบสะพาย	จำนวน	๑	เครื่อง
๗. เครื่องตัดหญ้าแบบเข็น	จำนวน	๑	เครื่อง
ครุภัณฑ์การศึกษา	จำนวน	๔	รายการ
๑. จักรเย็บผ้าธรรมดา	จำนวน	๒๗	คัน
๒. จักรทำลวดลาย	จำนวน	๙	คัน
๓. จักรพั่นริม	จำนวน	๙	คัน
๔. จักรอุตสาหกรรม	จำนวน	๘	คัน
ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	จำนวน	๙	รายการ
๑. กล้องถ่ายรูปดิจิทัล	จำนวน	๕	กล้อง
๒. กล้องถ่าย VDO	จำนวน	๑	ชุด
๓. โทรทัศน์สี	จำนวน	๒	เครื่อง
๔. เครื่องเล่นวีซีดี	จำนวน	๑	เครื่อง
๕. เครื่องรับวิทยุ-เทป	จำนวน	๑	เครื่อง
๖. เครื่องขยายเสียง	จำนวน	๑๓	เครื่อง
๗. เครื่องรับ-ส่งวิทยุ	จำนวน	๑๒	เครื่อง
๘. จอรับภาพชนิดมอดูเตอร์ไฟฟ้า	จำนวน	๑	ชุด
๙. กล้องวงจรปิด	จำนวน	๗	กล้อง
ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	จำนวน	๔	รายการ
๑. ตู้เย็น	จำนวน	๒	เครื่อง
๒. ชุดทำความสะอาด	จำนวน	๑๑	ชุด
๓. เครื่องทำน้ำเย็น	จำนวน	๒	เครื่อง
๔. กระทิกน้ำร้อน	จำนวน	๓	เครื่อง
ครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์ หรือ การแพทย์			
๑. เครื่องพ่นหมอกควัน	จำนวน	๒	เครื่อง
ครุภัณฑ์อื่น ๆ	จำนวน	๙	รายการ
๑. เต็นท์โครงเหล็กพร้อมผ้าใบปิดข้าง (เต็นท์เฝ้ากุโบร์)จำนวน		๙	หลัง
๒. เต็นท์ผ้าใบพร้อมโครงเหล็ก(๔X๔)	จำนวน	๙	หลัง
๓. เต็นท์ผ้าใบพร้อมโครงเหล็ก (๔X๘)	จำนวน	๑๔	หลัง
๔. เต็นท์ผ้าใบพร้อมโครงเหล็ก (๔x๙)	จำนวน	๒	หลัง
๕. วัสดุอุปกรณ์จราจรประกอบด้วย			
๕.๑ กรวยจราจรพลาสติก	จำนวน	๑๐	อัน
๕.๒ แผงกั้นจราจรพลาสติก	จำนวน	๑๐	แผง

๕.๓ แผงกั้นเหล็ก	จำนวน	๔	แผง
๕.๔ เรือยาง	จำนวน	๑	ลำ
๕.๕ เครื่องดับเพลิงแบบมือถือ	จำนวน	๒๑	เครื่อง
๖. ที่อ่านคุตบะห์	จำนวน	๕	หลัง
๗. มิมบรั	จำนวน	๑	ชุด
๘. คอกวัวชนิดวัคซิน	จำนวน	๒	ชุด
๙. อ่างอาบน้ำศพ	จำนวน	๓	ตัว
๑๐. เปลหามศพ	จำนวน	๗	ตัว

ครุภัณฑ์สำรวจ

๑. เทปวัดระยะทาง	จำนวน	๑	อัน
๒. กล้องวัดมุมแบบอิเล็กทรอนิกส์	จำนวน	๑	ชุด
๓. เครื่องหาพิกัด	จำนวน	๑	อัน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

๑. ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ปัญหา/ความต้องการของประชาชนตาม ประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๑. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ๑.๑ ปัญหาการผลิตยางไม่ได้คุณภาพ	- การผลิตยางของเกษตรกรไม่ได้คุณภาพ ทำให้ขายยางได้ราคาไม่ดีเท่าที่ควร	เกษตรกรชาวสวนยาง หมู่ที่ ๑-๙ รวมพื้นที่ ๖,๖๖๑ ไร่	- ในอนาคตคาดว่าจะการผลิตยางยังคงสภาพเดิมแต่แนวโน้มราคายางดีขึ้น
๑.๒ ปัญหาการปล่อยทิ้งน้ำให้ว่างเปล่า	- เกษตรกรที่มีนาบางส่วนได้ปล่อยทิ้งน้ำให้กร้างว่างเปล่า ทำให้เกิดการสูญเปล่าทางเศรษฐกิจ	พื้นที่นา หมู่ที่ ๑-๙	- ในอนาคตการปล่อยทิ้งน้ำให้ว่างเปล่าจะมากขึ้น
๑.๓ ปัญหาหนอน หนู และแมลงศัตรูพืช	- เกษตรกรประสบปัญหาหนอนเจาะลำต้น ผลใบ ผลผลิตทางการเกษตร	พื้นที่ หมู่ที่ ๑-๙	- ในอนาคตปัญหาคงจะไม่รุนแรงมากนัก เพราะการพัฒนาการเกษตรดีขึ้น
๑.๔ เกษตรกรขาดความรู้และเทคโนโลยีเพื่อการเกษตร	- เกษตรกรขาดความรู้และขาดเทคโนโลยีทางการเกษตรโดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร โดยพึ่งพาธรรมชาติ	พื้นที่ หมู่ที่ ๑-๙	- แนวโน้มอนาคตจะดีขึ้นเพราะได้รับการได้รับข้อมูลข่าวสารมากขึ้น
๑.๕ กลุ่มอาชีพไม่มีทุนประกอบการ	- กลุ่มอาชีพที่จัดตั้งในพื้นที่ไม่สามารถดำเนินการในรูปกลุ่มที่เข้มแข็งและยั่งยืนได้	พื้นที่ หมู่ที่ ๑-๙	- แนวโน้มอนาคตคงจะมีปัญหานี้ต่อไป เพราะกลุ่มมีความอ่อนแอ ขาดการมีส่วนร่วม และความรับผิดชอบของสมาชิกกลุ่ม

ปัญหา/ความต้องการของประชาชนตาม ประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๑.๖ ความต้องการสถานที่จำหน่ายและรับซื้อ ผลไม้	- ในฤดูเก็บเกี่ยวผลไม้ พ่อค้าคนกลางมารับซื้อ ริมถนน ทำให้เกิดปัญหาการจราจร และไม่มี ความปลอดภัย	พื้นที่ หมู่ที่ ๑-๙	- แนวโน้มปัญหาคงเดิม เพราะ ยังไม่ มีตลาดกลางในการรวบรวมสินค้า
๑.๗ ปัญหาผลผลิตทางการเกษตร ราคาตกต่ำ	- ราคาผลผลิตทางการเกษตรโดยเฉพาะ ลองกอง พุเรียน ยางพาราราคาตกต่ำ	พื้นที่ หมู่ที่ ๑-๙	- แนวโน้มปัญหายังคงเดิม เพราะ เกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาเอง ได้
๑.๘ ปัญหาการว่างงาน	- เยาวชนบางส่วน ไม่มีงานทำ หรืองานที่ทำ ได้รับค่าตอบแทนน้อย	พื้นที่ หมู่ที่ ๑-๙	- แนวโน้มยังคงสภาพเดิม
๑.๙ ปัญหากลุ่มอาชีพ ไม่มีความรู้และขาดวัสดุ อุปกรณ์	- กลุ่มอาชีพในตำบลขาดความรู้เพื่อ ประกอบการ ตลอดจนขาดวัสดุอุปกรณ์ ประเภทเมล็ดพันธุ์ อุปกรณ์ผลิตขนม อุปกรณ์ ตัดเย็บเสื้อผ้า	พื้นที่ หมู่ที่ ๑-๙	- แนวโน้มปัญหาจะยังคงสภาพเดิม
๑.๑๐ ปัญหาความยากจน หรือ รายได้ต่ำ	- ประชากรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร และไม่ได้ มีรายได้เสริม เกิดปัญหาภาระค่าใช้จ่ายสูง ก่อให้เกิดหนี้สิน	พื้นที่ หมู่ที่ ๑-๙	- แนวโน้มปัญหาจะยังคงสภาพเดิม

ปัญหา/ความต้องการของประชาชน ตามประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๒. ด้านสังคม			
๒.๑ ปัญหายาเสพติดระบาด	- ราษฎรบางส่วนติดยาเสพติดโดยเฉพาะในหมู่เยาวชน ซึ่งจะ ติดยาเสพติดประเภท กัญชา ยาแก้ไอ ใบกระท่อม เฮโรอีน เป็นต้น	พื้นที่ หมู่ที่ ๑-๙	- แนวโน้มอนาคตคงจะมีปัญหานี้ต่อไป และจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น
๒.๒ ปัญหาความไม่สงบเรียบร้อย	- ในพื้นที่ได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ความ ไม่สงบ ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้	พื้นที่ หมู่ที่ ๑-๙	- แนวโน้มอนาคตปัญหาจะเบาบางลง เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายแก้ไขปัญห อย่างจริงจัง
๓. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
๓.๑ ปัญหาการคมนาคมและขนส่งระหว่าง ชุมชนและหมู่บ้าน	- ถนนที่เชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน ชุมชนยังมีไม่เพียงพอต่อ ความจำเป็น ตลอดจนการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร - ถนนมีสภาพเสื่อมโทรมจำเป็นต้องซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพดี - ถนนที่เป็นดินลูกรังในช่วงฤดูฝนกลายเป็นหลุมเป็นบ่อ โคลน ยากลำบากในการเดินทาง	พื้นที่ หมู่ที่ ๑-๙	- แนวโน้มปัญหานี้จะดีขึ้นเพราะได้ ดำเนินการแก้ไขปัญหมาเป็นประจำทุกปี
๓.๒ ปัญหาการขยายเขตไฟฟ้าไม่ทั่วถึง และแสงสว่างไม่เพียงพอ	- กลุ่มบ้าน หรือ พื้นที่การเกษตรบางส่วนการขยายเขตไฟฟ้า ยังไม่ทั่วถึง - ขาดแสงสว่างบริเวณหมู่บ้าน	พื้นที่ หมู่ที่ ๑-๙	- แนวโน้มปัญหาจะยังคงสภาพเดิม
๓.๓ ปัญหาน้ำท่วมขัง	- ไม่มีคูระบายน้ำ หรือมีแต่ไม่ทั่วถึง ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วม	หมู่ที่ ๒,๖,๗และ๙	-แนวโน้มปัญหาจะยังคงสภาพเดิม

ปัญหา/ความต้องการของประชาชน ตามประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๔. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ ๔.๑ ปัญหาขาดน้ำเพื่อการเกษตรและน้ำ กินน้ำใช้เป็นสนิม	- ขาดน้ำเพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง ทำให้สวนผลไม้ได้รับความ เสียหาย	หมู่ที่ ๑-๙	-แนวโน้มปัญหาจะยังคงสภาพเดิม ยังต้อง ได้รับการแก้ไขต่อไป
๕. ปัญหาด้านการสาธารณสุข ๕.๑ ปัญหาขาดลานกีฬาและขาดอุปกรณ์ กีฬา	- สถานที่ออกกำลังกาย และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ - ขาดลานกีฬาแต่ละหมู่บ้าน - กลุ่มเยาวชนมีอุปกรณ์กีฬาไม่เพียงพอ	หมู่ที่ ๑-๙	- แนวโน้มปัญหานี้จะดีขึ้น เพราะอบต.มี โครงการสร้างลานกีฬาและสนับสนุน อุปกรณ์กีฬาทุกปี
๕.๓ ปัญหาไม่มีอาคารศูนย์สาธารณสุขมูล ฐานชุมชน (ศสมช.)	- ในบางหมู่บ้านไม่มีอาคารที่ทำการของศูนย์สาธารณสุขมูล ฐานชุมชน ทำให้การบริการด้านสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ไม่สะดวก	หมู่ที่ ๒,๔,๕,๖,๗และ ๘	- แนวโน้มปัญหานี้จะดีขึ้น เพราะ อบต.จะ ดำเนินการก่อสร้างอาคารศูนย์สาธารณสุขฯ
๕.๔ ปัญหาขยะมูลฝอย	- ในเขตพื้นที่มีปัญหาขยะมูลฝอยทำให้เกิดโรคไข้เลือดออก	หมู่ที่ ๑-๙	- แนวโน้มดีขึ้นเพราะการได้มีการรณรงค์การ กำจัดลูกน้ำ โดยกองทุนระบบหลักประกัน สุขภาพ (สปสช.,โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบลและสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ

ปัญหา/ความต้องการของประชาชน ตามประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๖. ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร ๖.๑ ปัญหาการบริหารและการจัดการของ องค์การบริหารส่วนตำบล	- ผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. ยังขาดความรู้ ความเข้าใจใน หลักการบริหารและระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง - พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างขาดความชำนาญในระเบียบ กฎหมาย - ขาดวัสดุครุภัณฑ์ที่จำเป็นในการบริหารงาน อบต. - ขาดบุคลากรในบางตำแหน่ง	หมู่ที่ ๑-๙	- แนวโน้มปัญหานี้จะดีขึ้น
๖.๒ ปัญหาการจัดเก็บรายได้	- รายได้บางประเภทที่อบต.จัดเก็บเอง เช่น ภาษีโรงเรือนและ ที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ค่าธรรมเนียมต่างๆ ประสบปัญหาจัดเก็บ ได้ไม่ครบถ้วน เนื่องจากขาดความร่วมมือจากผู้มีหน้าที่เสียภาษี และ อบต.ไม่มีแผนที่ภาษี	หมู่ที่ ๑-๙	- แนวโน้มอนาคตจะดีขึ้น เพราะผู้มีหน้าที่ เสียภาษีได้มาชำระภาษีเพิ่มขึ้น เนื่องจากมี การจัดโครงการอบรมให้ความรู้
๗. ปัญหาด้านการศึกษาศาสนาและ วัฒนธรรม ๗.๑ ราษฎรมีระดับการศึกษาต่ำ	- ราษฎรในเขต อบต.มีระดับการศึกษาต่ำ - อัตราการเข้าเรียนภาคบังคับและระดับมัธยมศึกษายังอยู่ใน เกณฑ์ต่ำ	หมู่ที่ ๑-๙	- แนวโน้มอนาคตน่าจะดีขึ้น เพราะนโยบาย รัฐบาลมีความชัดเจน
๗.๒ ขาดที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	- หมู่บ้านโดยส่วนใหญ่ไม่มีอาคารสำหรับเป็นที่อ่าน หนังสือพิมพ์ หรือ ห้องสมุดประชาชน	หมู่ ๑,๓,๔,๖,๘และ ๙	- แนวโน้มปัญหานี้จะยังคงสภาพเดิม

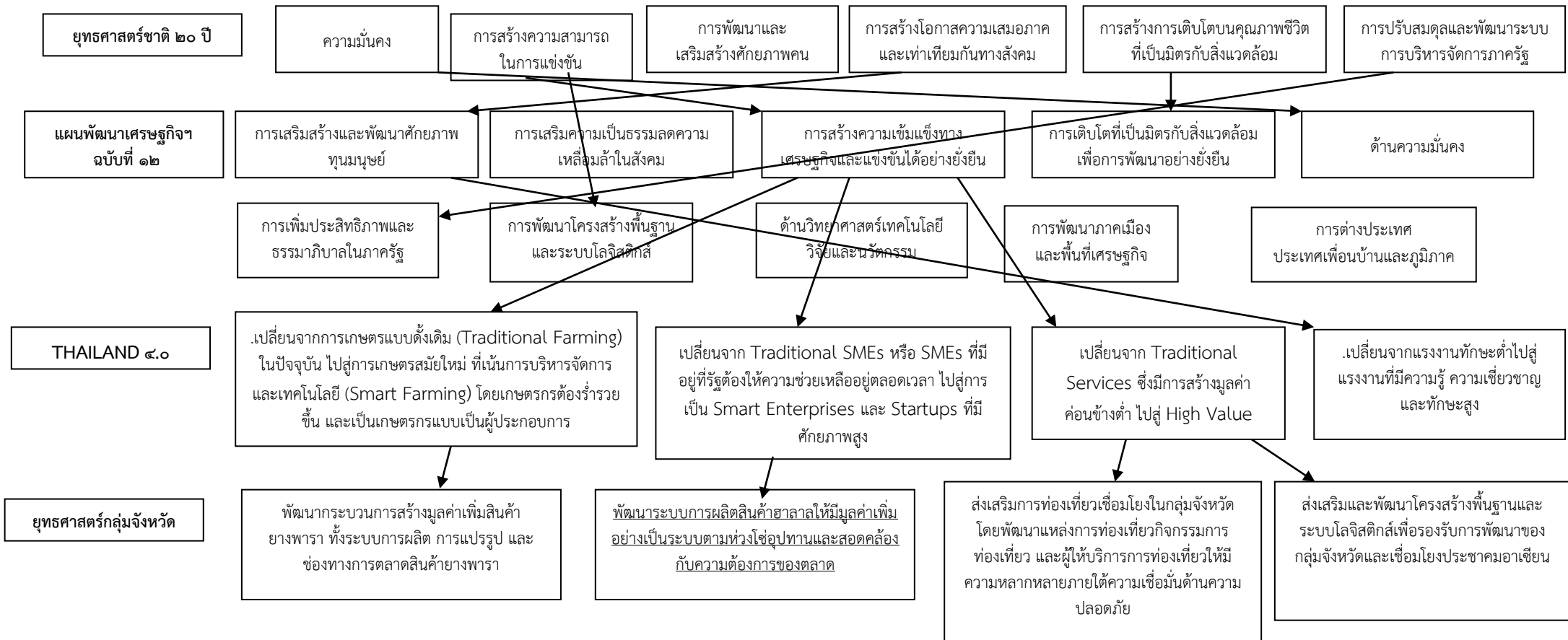
ปัญหา/ความต้องการของประชาชน ตามประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๗.๓ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนไม่ สมบูรณ์และอุปกรณ์การเล่นไม่เพียงพอ	- อาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนชำรุด และสถานที่คับ แคบ	หมู่ที่ ๓,๖,๘และ๙	- แนวโน้มปัญหานี้อาจลดลง เพราะ อบต.มี แผนที่จะแก้ไขปัญหาคาดว่ามี งบประมาณเพียงพอ
๘. ปัญหาด้านทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๘.๑ ปัญหาที่ถึงขยะมีไม่ทั่วถึง รถเก็บขยะ เข้าไปเก็บได้ไม่ทั่วถึง รถเก็บขยะมีสภาพ การใช้งานมานาน	- อบต. กรงปินังมีประชากร๑๐,๕๓๐คนจากครัวเรือน ๒,๐๐๐กว่าครัวเรือนมีปริมาณขยะวันละประมาณ ๑ ตันมีรถ จัดเก็บขยะ จำนวน ๑ คัน ต้องไปทิ้งยังบ่อขยะเทศบาลนคร ยะลาต้องซ่อมแซมรถบ่อย มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ด้วย ทำให้งบประมาณด้านการจัดการขยะเพิ่มขึ้น	- พื้นที่บริเวณหมู่ที่ ๗ ซึ่งเป็นบริเวณชุมชน หนาแน่น	-แนวโน้มปัญหานี้จะหมดไปในอนาคต เพราะอบต.มีแผนการจัดการขยะที่ดีขึ้น
๘.๒ ปัญหาป่าไม้ถูกทำลาย	- ป่าไม้บางส่วนถูกลักลอบตัดและทำไม้แปรรูป	- พื้นที่ชุมชน โดยเฉพาะ หมู่ที่ ๗	-แนวโน้มปัญหาป่าไม้ถูกทำลายจะลดลง เนื่องจากหน่วยงานป่าไม้และฝ่ายปกครอง จะเข้มงวดมากยิ่งขึ้น - แนวโน้มปัญหานี้จะยังคงสภาพเดิม
๘.๓ ปัญหาประชาชนขาดจิตสำนึกและ ร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	- ขาดความร่วมมือจากราษฎรในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- หมู่ที่ ๑-๙	

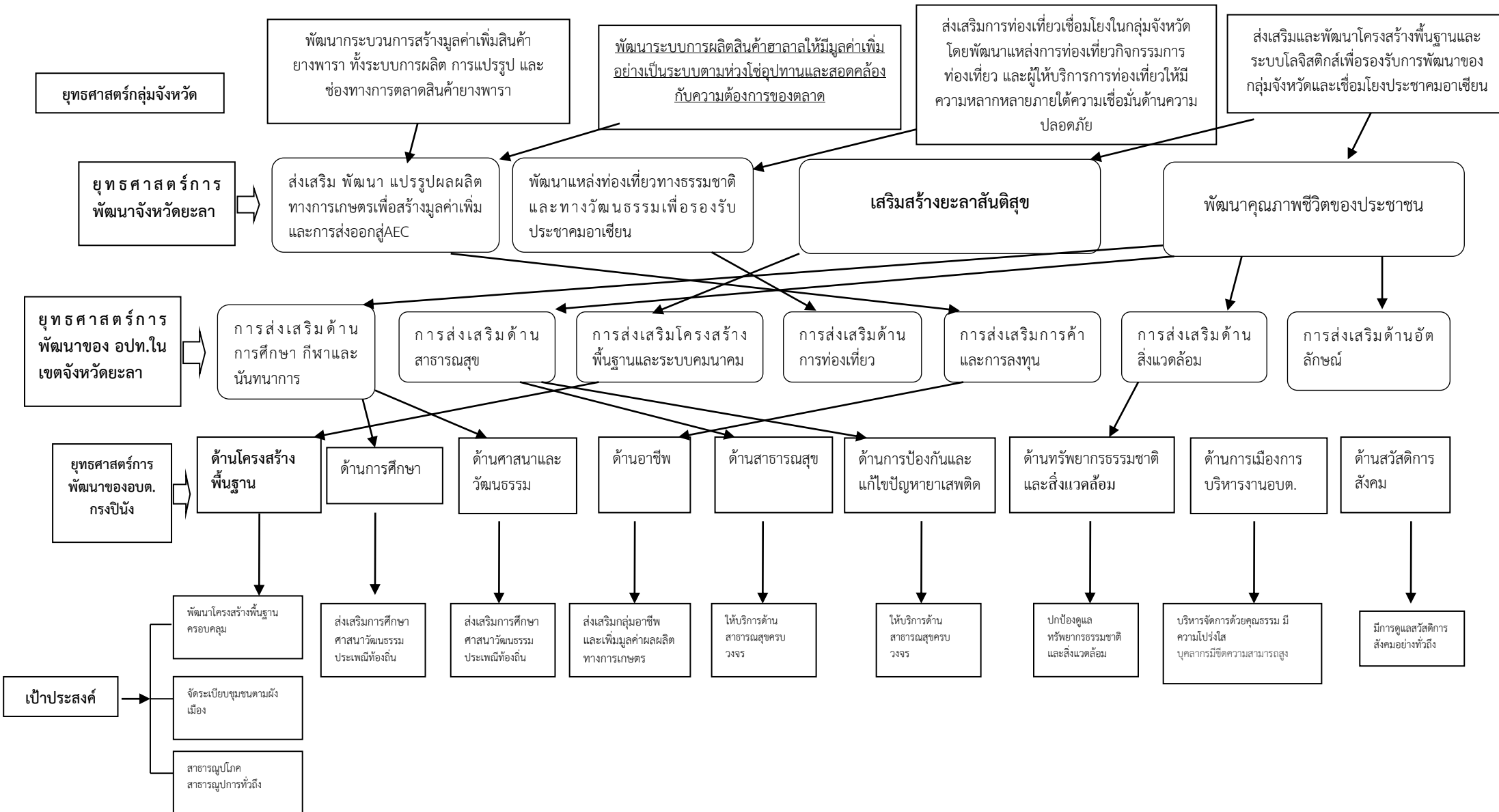
๒. ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่นด้วยเทคนิค SWOT Analysis

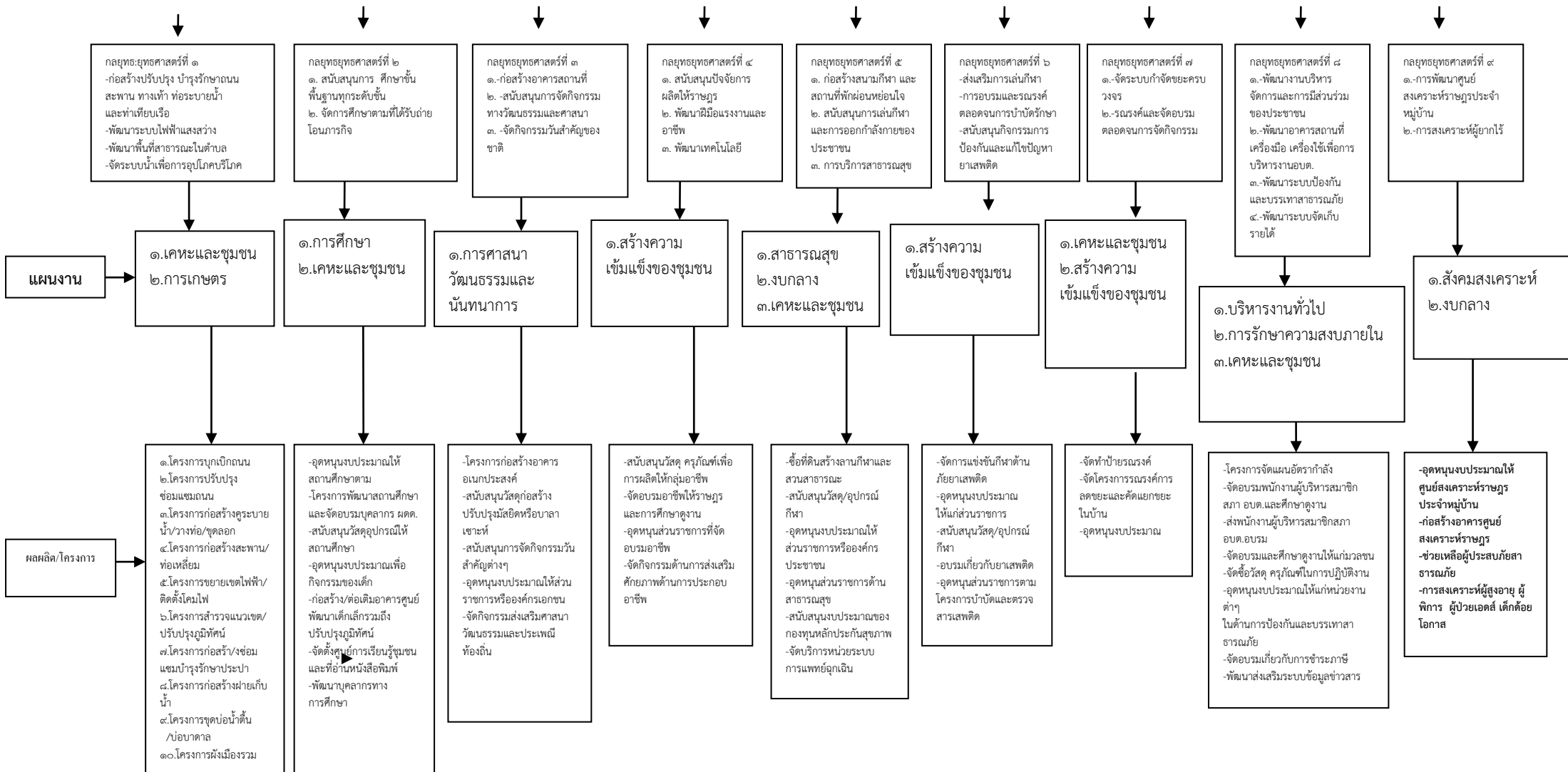
จุดแข็ง	จุดอ่อน
๑) พื้นที่ตั้งอยู่ใกล้ตัวจังหวัดยะลา ๒) สภาพดิน ภูมิอากาศ และปริมาณน้ำฝนสมบูรณ์ ๓) ผลไม้อุดมสมบูรณ์ ๔) มีแหล่งน้ำดิบ และทรายจากแม่น้ำปัตตานีไหลผ่านตลอดปี ๕) ประชาชนเป็นคนดีมีค่านิยมในหลักศาสนา	๑) ภาพลักษณ์ความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ๒) ประชาชนขาดความกระตือรือร้น ในการพัฒนาตนเอง ๓) ระดับการศึกษาของประชาชนยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ๔) ภาคการเกษตร ยังขาดการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและการตลาด ๕) ยังไม่มีการพัฒนาด้านการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

โอกาส	อุปสรรค
๑) เนื่องจากพื้นที่อยู่ใกล้เมืองจึงเหมาะต่อการลงทุน โดยเฉพาะการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ๒) สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งป้อนวัตถุดิบอาหารฮาลาลตามยุทธศาสตร์จังหวัดยะลาได้ ๓) เหมาะสมในการลงทุนด้านไม้ยาง และดูดยทรายในแม่น้ำปัตตานี ๔) พื้นที่ภูเขา หรือแม่น้ำ สามารถนำมาใช้ให้เกิดศักยภาพมากขึ้นได้	๑) ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ๒) ราคาผลผลิตทางการเกษตร ผู้ซื้อเป็นผู้กำหนดราคา และเป็นไปตามกลไกของตลาด ๓) การนำมาใช้ทรัพยากรน้ำ คือแม่น้ำได้ไม่เต็มที่

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง

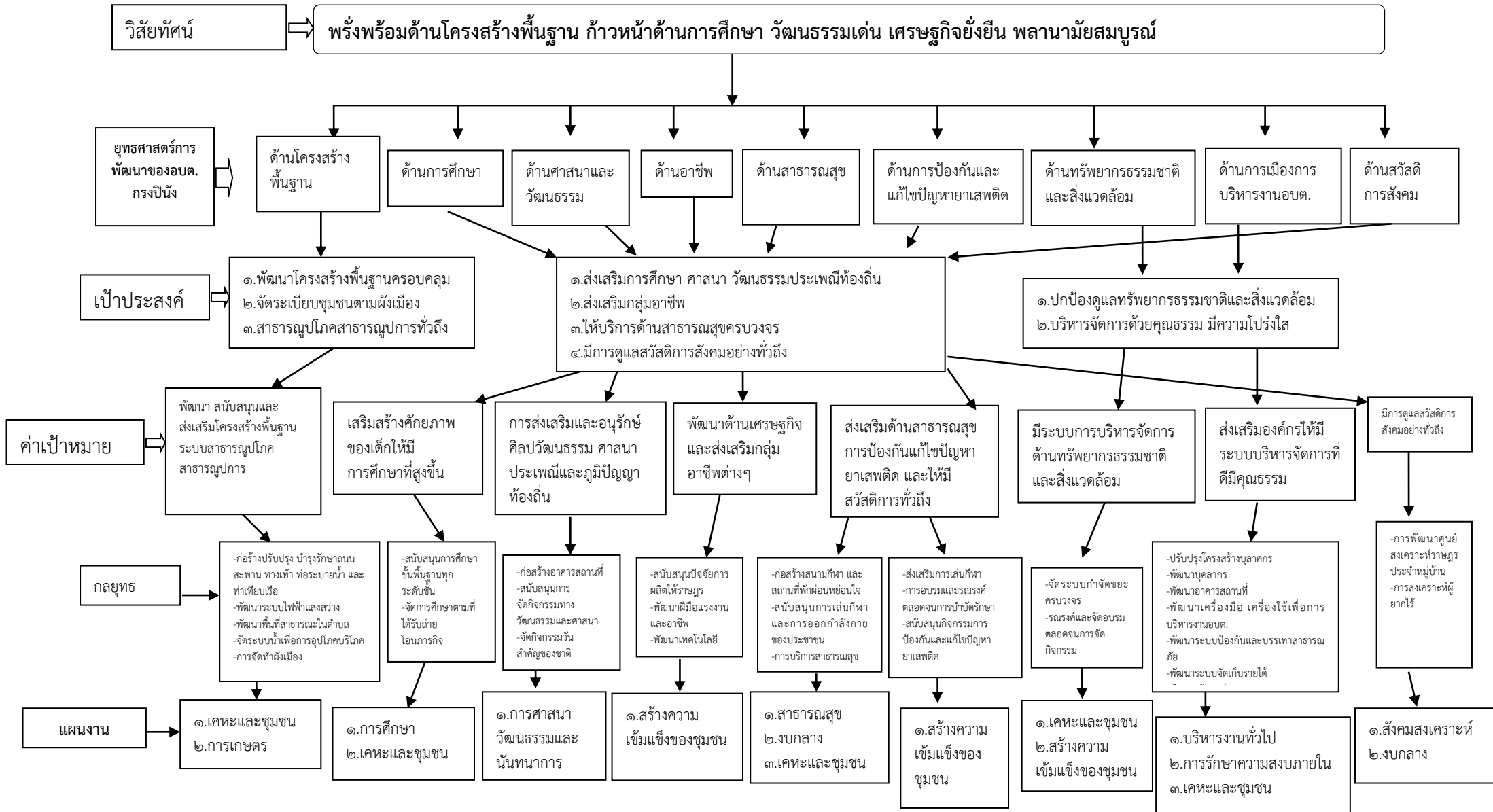

๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง
Strategy Map

แบบ ยท ๐๒

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างยะลาสันติสุข	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	-พัฒนา สนับสนุน และส่งเสริม โครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ/-การคมนาคมมีความสะดวก รวดเร็วและ สาธารณูปโภคเพียงพอต่อความต้องการ	-จำนวนถนนที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น -จำนวนที่เพิ่มขึ้นของถนน	๙ (สาย)	๙ (สาย)	๙ (สาย)	๙ (สาย)	-จำนวนที่เพิ่มขึ้นของถนน -ร้อยละของกลุ่มบ้านขยายเขตไฟฟ้า -จำนวนพื้นที่ที่สำรวจเพิ่มขึ้น -จำนวนหมู่บ้านที่มีน้ำอุปโภคบริโภค -ร้อยละของการจัดทำผังชุมชนรวม	-ก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ และทำเทียบเรือ -พัฒนาระบบไฟฟ้าแสงสว่าง -พัฒนาพื้นที่สาธารณะในตำบล -จัดระบบน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค -การจัดทำผังชุมชนรวม	-โครงการก่อสร้างถนน คสล./ลาดยาง/ทางเท้า -โครงการบุกเบิกถนน โครงการก่อสร้างคูระบายน้ำ/วางท่อ/ขุดลอก -โครงการก่อสร้างสะพาน/ท่อเหลี่ยม -โครงการขยายเขตไฟฟ้า/ติดตั้งโคมไฟ -โครงการสำรวจแนวเขต/ปรับปรุงภูมิทัศน์ -โครงการก่อสร้าง/ซ่อมแซมบำรุงรักษาประปา -โครงการก่อสร้างฝายเก็บน้ำ -โครงการขุดบ่อน้ำตื้น/บ่อบาดาล	กองช่าง	กองคลัง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
-พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน	- การส่งเสริมด้านการศึกษากีฬา และนันทนาการ	การพัฒนาด้านการศึกษา	-เสริมสร้างศักยภาพของเด็กให้มีการศึกษาที่สูงขึ้น/ -ครูและนักเรียนมีโอกาสด้านการศึกษาและสามารถพัฒนาศักยภาพ	-จำนวนสถานศึกษาได้รับสนับสนุน	๗ แห่ง	๗ แห่ง	๗ แห่ง	๗ แห่ง	-ร้อยละของเด็กที่มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง -ร้อยละของสถานศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนทางการศึกษา	-สนับสนุนการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกระดับชั้น -จัดการศึกษาตามที่ได้รับถ่ายโอนภารกิจ	-อุดหนุนงบประมาณให้สถานศึกษาตาม -โครงการพัฒนาสถานศึกษาและจัดอบรมบุคลากร ผดด. -สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ให้สถานศึกษา -อุดหนุนงบประมาณเพื่อกิจกรรมของเด็ก -ก่อสร้าง/ต่อเติมอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รวมถึงปรับปรุงภูมิทัศน์ -จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนและที่อ่านหนังสือพิมพ์ -พัฒนาบุคลากรทางการศึกษา	กองการศึกษา	กองสวัสดิการสังคม

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
- ยุทธศาสตร์เสริมสร้างยะลาสันติสุข	การส่งเสริมด้านอัตลักษณ์	การพัฒนาด้านศาสนาและวัฒนธรรม	การส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมศาสนา ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	-ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อโครงการ	๘๐	๘๐	๙๐	๙๐	-ร้อยละของโครงการที่สามารถดำเนินการได้ -ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ -ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ	-ก่อสร้างอาคารสถานที่ -สนับสนุนการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมและศาสนา -จัดกิจกรรมวันสำคัญของชาติ	-โครงการก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์ -สนับสนุนวัสดุก่อสร้างปรับปรุงมัสยิดหรือบาหลี -สนับสนุนการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ -อุดหนุนงบประมาณให้ส่วนราชการหรือองค์กรเอกชน -จัดกิจกรรมส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น	กองการศึกษา	กองสวัสดิการสังคม
- ส่งเสริมและสนับสนุนผลิตภัณฑ์OT OPให้มีศักยภาพ	-การส่งเสริมการค้าและการลงทุน	การพัฒนาด้านอาชีพ	พัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่างๆ/ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น	-ร้อยละของกลุ่มอาชีพที่ได้รับการสนับสนุน	๘๕	๙๐	๙๐	๙๐	-ร้อยละของกลุ่มอาชีพที่ได้รับการสนับสนุน -ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ -จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	-สนับสนุนปัจจัยการผลิตให้ราษฎร -พัฒนาฝีมือแรงงานและอาชีพ -พัฒนาเทคโนโลยี	-สนับสนุนวัสดุครุภัณฑ์เพื่อการผลิตให้กลุ่มอาชีพ -จัดอบรมอาชีพให้ราษฎรและการศึกษาดูงาน -อุดหนุนส่วนราชการที่จัดอบรมอาชีพ -จัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านการประกอบอาชีพ	กองสวัสดิการสังคม	สำนักปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
-พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน	-การส่งเสริมด้านสาธารณสุข	การพัฒนาด้านสาธารณสุข	-ส่งเสริมด้านสาธารณสุขการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด และให้มีสวัสดิการทั่วถึง/ -ประชาชนสามารถเล่นกีฬาและออกกำลังกายและมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอย่างเพียงพอ	-จำนวนสนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬาที่เพิ่มขึ้น	๙	๙	๙	๙	-ก่อสร้างสนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬาเพิ่มมากขึ้น -จำนวนเด็ก เยาวชนและประชาชนเล่นกีฬาเพิ่มมากขึ้น -ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจ	-ก่อสร้างสนามกีฬาและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ -สนับสนุนการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายของประชาชน -การบริการสาธารณสุข	-ซื้อที่ดินสร้างลานกีฬาและสวนสาธารณะ -สนับสนุนวัสดุ/อุปกรณ์กีฬา -อุดหนุนงบประมาณให้ส่วนราชการหรือองค์กรประชาชน -อุดหนุนส่วนราชการด้านสาธารณสุข -สนับสนุนงบประมาณของกองทุนหลักประกันสุขภาพ -จัดบริการหน่วยระบบการแพทย์ฉุกเฉิน	กองสวัสดิการสังคม	สำนักงานปลัด
-พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน	การส่งเสริมด้านสาธารณสุข	การพัฒนาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	-ส่งเสริมด้านสาธารณสุข การป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้มีสวัสดิการทั่วถึง/แก้ไขและป้องกันประชาชนให้ห่างไกลจากยาเสพติด	-ร้อยละของผู้ติดยาเสพติดเลิกติดยา	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	-ร้อยละของผู้ติดยาเสพติดสามารถเลิกติดยาเสพติด -จำนวนโครงการเพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด -ร้อยละความพึงพอใจผู้เข้าร่วมโครงการ	-ส่งเสริมการเล่นกีฬา -การอบรมและรณรงค์ตลอดจนการบำบัดรักษา -สนับสนุนกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	-จัดการแข่งขันกีฬาด้านภัยยาเสพติด -อุดหนุนงบประมาณให้แก่ส่วนราชการ -สนับสนุนวัสดุ/อุปกรณ์กีฬา -อบรมเกี่ยวกับยาเสพติด -อุดหนุนส่วนราชการตามโครงการบำบัดและตรวจสอบสารเสพติด	กองสวัสดิการสังคม	กองช่าง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
- พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน	- การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม	การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	มีระบบการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน	๘๐	๘๐	๘๕	๙๐	- ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน - จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	- จัดระบบกำจัดขยะครบวงจร - รณรงค์และจัดอบรมตลอดจนจัดกิจกรรม	- จัดทำป้ายรณรงค์ - จัดโครงการรณรงค์การลดขยะและคัดแยกขยะในบ้าน - อุดหนุนงบประมาณ	กองสวัสดิการสังคม	สำนักงานปลัด
- เสริมสร้างยะลาสันติสุข	- การส่งเสริมการค้าการลงทุน	การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารงาน อบต.	ส่งเสริมองค์กรให้มีระบบบริหารจัดการที่ดีมีคุณธรรม	- ร้อยละของความพึงพอใจ	๘๐	๘๐	๘๐	๙๐	- ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากร - จำนวนโครงการที่ดำเนินการ - ร้อยละของประชาชนที่ใช้บริการ - ร้อยละของประชนที่ชำระภาษี	- พัฒนางานบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมของประชาชน - พัฒนาอาคารสถานที่ - เครื่องมือเครื่องใช้ - พัฒนาระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย - พัฒนาระบบการจัดเก็บรายได้	- โครงการจัดแผนอัตราค่าจ้าง - จัดอบรมพนักงานผู้บริหารสมาชิกสภา อบต.และศึกษาดูงาน - ส่งพนักงานผู้บริหารสมาชิกสภา อบต.อบรม - จัดอบรมและศึกษาดูงานให้แก่มวลชน - จัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์ในการปฏิบัติงาน - อุดหนุนงบประมาณให้แก่หน่วยงานต่างๆ - ในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย - จัดอบรมเกี่ยวกับการชำระภาษี - พัฒนาส่งเสริมระบบข้อมูลข่าวสาร	กองสวัสดิการสังคม สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง	สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
- พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน	- การส่งเสริมด้านสาธารณสุข	การพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม	ส่งเสริมด้านสาธารณสุข การป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดและให้มีสวัสดิการทั่วถึง	- ร้อยละ ความพึงพอใจของผู้รับบริการ	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	- จำนวนโครงการที่ดำเนินการ - ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการ	- การพัฒนาศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้าน - การสงเคราะห์ผู้ยากไร้	- อุดหนุนงบประมาณให้ศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้าน - ก่อสร้างอาคารศูนย์สงเคราะห์ราษฎร - ช่วยเหลือผู้ประสบภัยสาธารณภัย - การสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็กด้อยโอกาส	กองสวัสดิการสังคม	สำนักงานปลัด

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๑	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑.บริการชุมชนและสังคม ๒.การเศรษฐกิจ	๑.เคหะและชุมชน ๒.การเกษตร	กองช่าง สำนักงานปลัด	กองคลัง
๒	การพัฒนาทางการศึกษา	๑.บริการชุมชนและสังคม ๒.บริการชุมชนและสังคม	๑.การศึกษา ๒.เคหะและชุมชน	กองการศึกษา กองช่าง	กองสวัสดิการสังคม
๓	การพัฒนาด้านศาสนาและวัฒนธรรม	๑.บริการชุมชนและสังคม	๑.การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	กองการศึกษา	กองสวัสดิการสังคม
๔	การพัฒนาด้านอาชีพ	๑.บริการชุมชนและสังคม	๑.สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	กองสวัสดิการสังคม	สำนักงานปลัด
๕	การพัฒนาด้านสาธารณสุข	๑.บริการชุมชนและสังคม	๑.สาธารณสุข ๒.งบกกลาง ๓.เคหะและชุมชน	กองสวัสดิการสังคม	สำนักงานปลัด กองช่าง
๖	การพัฒนาด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาเสพติด	บริการชุมชนและสังคม	สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	กองสวัสดิการสังคม	กองการศึกษา
๗	การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	บริการชุมชนและสังคม	เคหะและชุมชน สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	กองสวัสดิการสังคม	กองช่าง
๘	การพัฒนาด้านการเมืองการ บริหารงาน อบต.	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป การรักษาความสงบภายใน เคหะและชุมชน	สำนักงานปลัดกองคลัง กอง ช่าง กองการศึกษา กอง สวัสดิการสังคม	กองสวัสดิการสังคม
๙	การพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม	บริการชุมชนและสังคม	สังคมสงเคราะห์ งบกกลาง	กองสวัสดิการสังคม	สำนักงานปลัด

๒.บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม/เปลี่ยนแปลง ฉบับที่ ๑/๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน												
แผนงานการการเคหะและชุมชน	๑๘	๖,๔๐๙,๕๐๐	๑๔	๓,๙๒๘,๕๐๐	๑๗	๔,๙๖๕,๐๐๐	๘	๒,๙๗๓,๐๐๐	๑๓	๕,๖๑๘,๕๐๐	๗๐	๒๓,๘๙๔,๕๐๐
แผนงานการเกษตร	๐		๐		๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๑๘	๖,๔๐๙,๕๐	๑๔	๓,๙๒๘,๕๐๐	๑๗	๔,๙๖๕,๐๐๐	๘	๒,๙๗๓,๐๐๐	๑๓	๕,๖๑๘,๕๐๐	๗๐	๒๓,๘๙๔,๕๐๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการศึกษา												
แผนงานการศึกษา	๐		๐		๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
แผนงานเคหะและชุมชน	๐		๐		๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม					๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐

[illegible]

[illegible]

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)ฉบับ เพิ่มเติม/เปลี่ยนแปลง ๑/๒๕๖๖

แบบ ผ. ๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ ๓ การส่งเสริมด้านการค้าการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด(KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วย งานที่ รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการก่อสร้างกำแพงกันดินพร้อมเสริมผิวถนน คสล.สายบาโงตันหยง ม.๑	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา	ก่อสร้างถนน คสล.ขนาด ๔ x๐.๑๕x๘๔ ม.	๕๕๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๒	โครงการก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายสะเกใน-ภูเขา หมู่ที่ ๑	เพื่อก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.ให้ระบายน้ำได้ดีขึ้น	คูระบายน้ำขนาด ๐.๕๐x๐.๕๐x๙๐ ม.	๐	๐	๐	๐	๓๖๐,๐๐๐	มีเส้นทางน้ำได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำสามารถระบายได้ดีขึ้น	กองช่าง
๓	โครงการขยายท่อเมนประปาหมู่บ้าน ขนาด ๓ นิ้ว ม.๑	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการให้บริการ	ท่อเมนขนาด ๓ นิ้ว ยาว ๑๐๐๐ ม.	๐	๐	๐	๒๕๐,๐๐๐	๐	ขยายเขตการให้บริการระบบประปา	ขยายเขตการให้บริการได้เพิ่มขึ้น	กองช่าง
๔	โครงการก่อสร้างถนนบุกเบิกลงดินลูกรังสายสภาเก่า ม.๑	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา	ก่อสร้างถนนบุกเบิกขนาด ๔ x๓๐๐ ม.	๒๐๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด(KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕	โครงการก่อสร้างถนน บุกเบิกลงดินลูกรัง สาย ไฟฟ้าแรงสูง ม.๒	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร ไปมา	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด ๔ x๘๗๐ ม.	๕๕๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง
๖	โครงการก่อสร้างถนน บุกเบิกลงดินลูกรัง สายบา ตุยาป่า ม.๒	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร ไปมา	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด ๔ x๕๒๐ ม.	๓๒๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๓๒๐,๐๐๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง
๗	โครงการถนนบุกเบิกดิน ลูกรัง สายบาโปอเยาะ ม.๒	เพื่อก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.ให้ระบายน้ำได้ดีขึ้น	คูระบายน้ำ ขนาด ๔ x๓๒๐ ม.	๐	๐	๐	๒๕๐,๐๐๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง
๘	โครงการก่อสร้างถนน บุกเบิกลงดินลูกรัง สายบราแง-ภูเขา ม.๓	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร ไปมา	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด ๔ x๓๐๐ ม.	๒๔๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง
๙	โครงการก่อสร้างคูระบาย น้ำ คสล.สายปาดังสโตร ม. ๓	เพื่อก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.ให้ระบายน้ำได้ดีขึ้น	คูระบายน้ำ ขนาด ๐.๕๐x๐.๕๐x๑๒๙ ม.	๐	๐	๐	๐	๕๒๐,๐๐๐	มีเส้นทางน้ำได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำ สามารถ ระบายได้ดีขึ้น	กองช่าง
๑๐	โครงการก่อสร้างคูระบาย น้ำ คสล.สายบราแง-คลอง แจเตาะ ม. ๓	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร ไปมา	คูระบายน้ำ ขนาด ๑.๒๐x๑.๐๐x๕๗ ม.	๐	๐	๔๐๐,๐๐๐	๐	๐	มีเส้นทางน้ำได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำ สามารถ ระบายได้ดีขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด(KPI)	ผลลัพธ์ที่ คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๑	โครงการก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายบราแวง ม. ๓	เพื่อก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.ให้ระบายน้ำได้ดีขึ้น	คูระบายน้ำ ขนาด ๐.๕๐x๐.๕๐x๑๕๐ ม.	๐	๐	๖๐๐,๐๐๐	๐	๐	มีเส้นทางน้ำได้ มาตรฐานเพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำ สามารถ ระบายได้ดี ขึ้น	กองช่าง
๑๒	โครงการก่อสร้างคูระบายน้ำ พร้อมท่อคสล.สายบาโง แม่น้ำปัตตานี ม.๕	เพื่อก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.ให้ระบายน้ำได้ดีขึ้น	คูระบายน้ำ ขนาด ๐.๘๐ x๒๘๙ ม.	๐	๐	๐	๙๕๐,๐๐๐	๐	มีเส้นทางน้ำได้ มาตรฐานเพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำ สามารถ ระบายได้ดี ขึ้น	กองช่าง
๑๓	โครงการก่อสร้างถนนบุกเบิก ลงดินลูกรัง สายกำแพงบารู- ยี่อริ ม.๕	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร ไปมา	ก่อสร้างถนนบุกเบิก ขนาด ๔ x๘๒๐ ม.	๕๕๐,๐๐๐	๐	๐		๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐานเพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง
๑๔	โครงการก่อสร้างถนนบุกเบิก ลงดินลูกรัง สายกำแพงบารู- อุเฒะ ม.๕	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร ไปมา	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด ๔ x๓๐๐ ม.	๐	๐	๒๐๐,๐๐๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐานเพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง
๑๕	โครงการก่อสร้างถนนบุกเบิก ลงดินลูกรัง สายบาโงฮูลูใน ม.๕	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร ไปมา	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด ๔ x๓๐๐ ม.	๐	๐	๐	๐	๒๐๐,๐๐๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐานเพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด(KPI)	ผลลัพธ์ที่ คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่ รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๖	โครงการก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายยี่อริโน ม.๕	เพื่อก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.ให้ระบายน้ำได้ดี ขึ้น	คูระบายน้ำ ขนาด ๐.๕๐x๐.๕๐x๕๑ ม.	๒๐๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางน้ำได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำ สามารถ ระบายได้ดี ขึ้น	กองช่าง
๑๗	โครงการก่อสร้างถนน บุกเบิกलगดินลูกรัง สายบาสาเวง – ปือแน ม.๖	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	บุกเบิกถนน ขนาด ๔ x๑๒,๒๐๐ ม.	๗๕๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๑๘	โครงการก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายบาสาเวง ม.๖	เพื่อก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.ให้ระบายน้ำได้ดี ขึ้น	คูระบายน้ำ ขนาด ๐.๕๐x๐.๕๐ x๔๐ ม.	๐	๐	๑๖๐,๐๐๐	๐	๐	มีเส้นทางน้ำได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำ สามารถ ระบายได้ดี ขึ้น	กองช่าง
๑๙	โครงการก่อสร้างถนน บุกเบิกलगดินลูกรัง สายยี่อริ -กลาง ม.๖	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	บุกเบิกถนน ขนาด ๔ x๑๕๐ ม.	๑๒๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๒๐	โครงการก่อสร้างถนนบุกเบิกलग ดินลูกรัง สายกำปงบารู-ตาดีกา ม.๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	บุกเบิกถนน ขนาด ๔ x๔๐๐ ม.	๐	๐	๒๕๐,๐๐๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๒๑	โครงการก่อสร้างถนนบุกเบิกलग ดินลูกรัง สายตะโละมือยา-ภูเขา ม.๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	บุกเบิกถนน ขนาด ๔ x๙๙๐ ม.	๐	๐	๐	๐	๗๕๐,๐๐๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกใน การสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด(KPI)	ผลลัพธ์ที่ คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วย งานที่ รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๒	โครงการวางท่อกลม คสล. พร้อมบ่อพักสายโรงเรียนฮา ฟิส ม.๗	เพื่อให้การระบายน้ำทำได้ ดีขึ้น	วางท่อกลม ขนาด ๑ x ๓๐ ม.	๒๐๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๒๓	โครงการก่อสร้างถนน บุกเบิกลงดินลูกรัง สายปา ยอ ม.๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร ไปมา	บุกเบิกถนน ขนาด ๔ x ๕๙๐ ม.	๐	๐	๐	๐	๓๖๕,๐๐๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๒๔	โครงการก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล. สายหลังตลาดนัด ม. ๗	เพื่อให้การระบายน้ำทำได้ ดีขึ้น	คูระบายน้ำ ขนาด ๐.๕๐x๐.๕๐ x๑๐๐ ม.	๐	๐	๐	๐	๓๘๐,๐๐๐	มีเส้นทางน้ำได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำ สามารถ ระบายได้ดี ขึ้น	กองช่าง
๒๕	โครงการก่อสร้างถนนบุกเบิกลง ดินลูกรัง สายตะโละ - ตะโละมือ ยา ม.๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร ไปมา	บุกเบิกถนน ขนาด ๔ x ๕๐๐ ม.	๐	๐	๓๑๐,๐๐๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๒๖	โครงการก่อสร้างถนน บุกเบิกลงดินลูกรัง สายบาโง ตา ม.๘	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร ไปมา	บุกเบิกถนน ขนาด ๔ x ๓๑๐ ม.	๒๕๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๒๗	โครงการก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายฮูลู ม.๘	เพื่อให้การระบายน้ำทำได้ ดีขึ้น	คูระบายน้ำ ขนาด ๐.๕๐x๐.๕๐ x๗๓ ม.	๐	๐	๐	๓๐๐,๐๐๐	๐	มีเส้นทางน้ำได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำ สามารถ ระบายได้ดี ขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด(KPI)	ผลลัพธ์ที่ คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วย งานที่ รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๘	โครงการก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายรานอ ม.๘	เพื่อให้การระบายน้ำทำ ได้ดีขึ้น	คูระบายน้ำ ขนาด ๐.๕๐x๐.๕๐x๙๘ ม.	๐	๐	๔๐๐,๐๐๐	๐	๐	มีเส้นทางน้ำ ได้มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำ สามารถ ระบายได้ดี ขึ้น	กองช่าง
๒๙	โครงการซ่อมแซมถนนลงดิน ลูกรัง สายคูขงโตะแม ม.๘	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	บुकเบิกถนน ขนาด ๔ x๕๐๐ ม.	๒๐๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๒๐๐,๐๐๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๓๐	โครงการก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายบาตุดยาปา ม.๙	เพื่อให้การระบายน้ำทำ ได้ดีขึ้น	คูระบายน้ำ ขนาด ๐.๕๐x๐.๕๐ x๙๕ ม.	๓๘๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๓๘๐,๐๐๐	มีเส้นทางน้ำ ได้มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำ สามารถ ระบายได้ดี ขึ้น	กองช่าง
๓๑	โครงการก่อสร้างคูระบายน้ำค สล. สายจาเราะปะงัด ม.๒	เพื่อให้การระบายน้ำทำ ได้ดีขึ้น	คูระบายน้ำ ขนาด ๑.๒๐x๑.๒๐ x๕๐ ม.	๐	๐	๓๕๐,๐๐๐	๐	๐	มีเส้นทางน้ำ ได้มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำ สามารถ ระบายได้ดี ขึ้น	กองช่าง
๓๒	โครงการก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายตะโล๊ะชูแม ม.๒	เพื่อให้การระบายน้ำทำ ได้ดีขึ้น	คูระบายน้ำ ขนาด ๐.๘๐x๐.๖๐ x๓๕ ม.	๐	๐	๒๐๐,๐๐๐	๐	๐	มีเส้นทางน้ำ ได้มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำ สามารถ ระบายได้ดี ขึ้น	กองช่าง
๓๓	โครงการก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายหลังมัสยิด ม.๒	เพื่อให้การระบายน้ำทำ ได้ดีขึ้น	คูระบายน้ำ ขนาด ๐.๕๐x ๕๗ ม.	๐	๐	๒๕๐,๐๐๐	๐	๐	มีเส้นทางน้ำ ได้มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำ สามารถ ระบายได้ดี ขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วย งานที่ รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓๔	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายพงस्ता –ตะไละ บาตู ม.๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร ไปมา	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด ๓ x ๗๔ ม.	๐	๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๓๕	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายคลอง ม.๙	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร ไปมา	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด ๕x๐.๑๕x๑๔๙ม.	๐	๐	๖๔๐,๐๐๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๓๖	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายลาแล ม.๙	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร ไปมา	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด ๕x๐.๑๕x๕๙ม.	๐	๐	๓๔๐,๐๐๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๓๗	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายบาโงตันหยง- ตะไละบาตู ม.๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร ไปมา	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด ๒x๐.๑๕x๒๕๐ม.	๐	๔๒๐,๐๐๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๓๘	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายตะวันตก- ม.๙	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร ไปมา	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด ๓x๐.๑๕x๑๓๖ม.	๐	๐	๐	๓๔๐,๐๐๐	๓๔๐,๐๐๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๓๙	โครงการก่อสร้างถนน บุกเบิกลงดินลูกรัง สาย บาโงตู ม.๕	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร ไปมา	ก่อสร้างถนน บุกเบิก ขนาด ๔x ๓๐๐ ม.	๒๐๐,๐๐๐	๐	๒๐๐,๐๐๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๔๐	โครงการก่อสร้างคูระบาย น้ำ คสล. สายยี่อริโน ม. ๕	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร ไปมา	คูระบายน้ำ ขนาด กว้าง ๐.๕๐ x ๕๑ ม.	๐	๐	๒๐๐,๐๐๐	๐	๐	มีเส้นทางน้ำ ได้มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำสามารถ ระบายได้ดีขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔๑	โครงการก่อสร้างถนน บุกเบิกลงดินลูกรัง สายยี่อริ-กลาง ม.๖	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	บุกเบิกถนน ขนาด ๔ x ๑๕๐ ม.	๐	๐	๑๒๐,๐๐๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง
๔๒	โครงการก่อสร้างคูระบาย น้ำ คสล. สายพงสตา พร้อมบ่อพัก ม.๗	เพื่อก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.ให้ระบายน้ำได้ดี ขึ้น	คูระบายน้ำ ขนาด กว้าง ๐.๕๐x ๑๐๐ ม.	๐	๐	๐	๔๕๐,๐๐๐	๐	มีเส้นทางน้ำ ได้มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำ สามารถ ระบายได้ดีขึ้น	กองช่าง
๔๓	โครงการก่อสร้างกำแพง กันดินสายประปา หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	ขนาด ลึก ๒x๙๙ ม.	๐	๐	๐	๐	๗๒๐,๐๐๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง
๔๔	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายบูกะดามา หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	ขนาด ๔x๐.๑๕x๘๐ ม.	๐	๒๖๗,๐๐๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง
๔๕	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายเปาะจิมะ หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	ขนาด ๔x๐.๑๕x๘๐ ม.	๐	๒๖๗,๐๐๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง
๔๖	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายปะจูรง หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	ขนาด ๔x๐.๑๕x๑๕๐ ม.	๔๙๘,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด(KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔๗	โครงการก่อสร้างถนนทางเท้า คสล.สายเจาะวา-เจาะกาหยี่ ม.๓	เพื่อก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.ให้ระบายน้ำได้ดีขึ้น	ก่อสร้างถนน คสล.ขนาด ๒x๐.๑๕x๗๑ ม.	๑๒๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางน้ำได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำสามารถระบายได้ดีขึ้น	กองช่าง
๔๘	โครงการก่อสร้างถนนทางเท้า คสล.สายเจาะวา-เจาะกาหยี่ ม.๓	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา	ก่อสร้างถนน คสล.ขนาด ๓x๐.๑๕x๗๑ ม.	๐	๑๒๐,๐๐๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางน้ำได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น	ทำให้น้ำสามารถระบายได้ดีขึ้น	กองช่าง
๔๙	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายดุงขงปาโต๊ะ ม.๓	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา	ก่อสร้างถนน คสล.ขนาด ๓x๐.๑๕x๗๖ ม.	๐	๔๔๐,๐๐๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางน้ำได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๕๐	โครงการก่อสร้างถนนทางเท้า คสล.สายเจาะกาหยี่ ม.๓	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา	ก่อสร้างถนน คสล.ขนาด ๓x๐.๑๕x๔๐ ม.	๐	๑๑๐,๐๐๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางน้ำได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๕๑	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายลาโย๊ะ ม.๓	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา	ก่อสร้างถนน คสล.ขนาด ๔x๐.๑๕x๔๐ ม.	๐	๐	๒๒๐,๐๐๐	๐	๐	มีเส้นทางน้ำได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๕๒	โครงการก่อสร้างถนนทางเท้า คสล.พร้อมท่อลอดเหลี่ยม สายปี่ชู ม.๙	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา	ก่อสร้างถนน คสล.ขนาด ๒x๐.๑๕x๒๑ ม. ท่อเหลี่ยมขนาด ๑.๘๐x๑.๘๐ ๑ ช่อง	๐	๐	๐	๑๗๕,๐๐๐	๐	มีเส้นทางน้ำได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๕๓	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายคลอง ม.๙	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา	ก่อสร้างถนน คสล.ขนาด ๕ x๗๕x๐.๑๕ ม.	๐	๓๒๐,๐๐๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางน้ำได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วย งานที่รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕๔	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายภูโบว์ ม.๙	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	ขนาด ๓ x ๗๙ x ๐.๑๕ ม.	๐	๑๙๖,๐๐๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง
๕๕	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายโรงเรียนหาพิส ม.๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	ขนาด ๔ x ๒๒ x ๐.๑๕ ม.	๐	๐	๐	๐	๗๓๕,๐๐๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง
๕๖	โครงการก่อสร้างทางเท้า คสล.สายตะลึงบราแง ม. ๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	ขนาด ๒ x ๗๔ x ๐.๑๕ ม.	๐	๐	๑๒๕,๐๐๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง
๕๗	โครงการก่อสร้างถนนค สล.สายตะลึงบะบง ม.๕	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	ขนาด ๓ x ๕๙ x ๐.๑๕ ม.	๐	๑๔๘,๐๐๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง
๕๘	โครงการก่อสร้างถนน คสล. สายตะลึง ม.๕	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	ขนาด ๔ x ๑๐๐ x ๐.๑๕ ม.	๐	๓๓๒,๐๐๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง
๕๙	โครงการก่อสร้างถนนค สล.สายบาสาเวง ม.๖	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	ซ่อมแซมถนนลูกรัง ขนาด ๓ x ๑๕๒ x ๐.๑๕ ม.	๐	๓๗๘,๕๐๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกในการ สัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วย งานที่ รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖๐	โครงการก่อสร้างถนน คสล. สายศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ม.๖	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด ๔x๒๔x๐.๑๕ม.	๗๙๖,๐๐๐	๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๖๑	โครงการก่อสร้างถนน คสล. สายลาฮา ม.๖	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด ๔ x๑๖๕ ม.	๐	๐	๐	๐	๓๔๘,๕๐๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๖๒	โครงการก่อสร้างถนน คสล. สายบองกลาง ม.๖	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด ๔ x๗๘x๐.๑๕ ม.	๐	๒๕๘,๐๐๐	๐	๒๕๘,๐๐๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๖๓	โครงการก่อสร้างถนน คสล. สายบาสาเวง-กูโบร์ ม.๖	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด ๔ x๘๖x๐.๑๕ ม.	๒๘๕,๕๐๐	๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๖๔	โครงการก่อสร้างถนน คสล. สายสะเเกใน-ภูเขา ม.๑	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด ๔ x๙๒x๐.๑๕ ม.	๐	๓๐๖,๐๐๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกใน การสัญจร	กองช่าง
๖๕	โครงการก่อสร้างถนน คสล. สายบันนังบาโก ม.๔	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด ๔x๑๑๐x๐.๑๕ม.	๐	๓๖๖,๐๐๐	๐	๐	๐	มีเส้นทางได้ มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกใน การสัญจร	กองช่าง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างยะลาสันติสุข

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การส่งเสริมด้านอัตลักษณ์

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรม ศาสนา

แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด(KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการจัดการแข่งขันกีฬาประชาชนด้านยาเสพติด	เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและป้องกันแก้ไข ปัญหายาเสพติด	๑ โครงการ	๑๕๕,๐๐๐	๑๕๕,๐๐๐	๑๕๕,๐๐๐	๑๕๕,๐๐๐	๑๕๕,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	ทำให้ประชาชนมีความรู้ในการป้องกันดำเนินงานต่างๆ ของ อบต.ได้ดีขึ้น	กองการศึกษา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างยะลาสันติสุข

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านอัตลักษณ์

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารงาน อบต.

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการก่อสร้าง ห้องน้ำ ชาย-หญิง	เพื่อขยายการรองรับการ บริการสาธารณะของ ประชาชน	อาคารชั้นเดียว ๑ หลัง ตามแบบที่ อบต.กำหนด	๐	๗๕๐,๐๐๐	๐	๗๕๐,๐๐๐	๐	จำนวน อาคาร	ทำให้สามารถรองรับ การรับบริการของ ประชาชนได้ดีขึ้น	กองช่าง
๒	โครงการก่อสร้าง อาคารป้อมยาม	เพื่อก่อสร้างอาคารให้ สามารถจัดบริการ สาธารณะให้กับประชาชน	อาคารชั้นเดียว ๑ หลัง ตามแบบที่ อบต.กำหนด	๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๐	๐	จำนวน อาคาร	ทำให้ ประชาชนได้รับ การให้บริการที่ดีขึ้น	กองช่าง

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)ฉบับเพิ่มเติม/เปลี่ยนแปลง ๑/๒๕๖๖

แบบ ผ.๐๓

องค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ค่าครุภัณฑ์ ก่อสร้าง	จัดซื้อเครื่องตู้เชื่อมไฟฟ้า จำนวน ๑ เครื่อง	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	กองช่าง
๒	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ค่าครุภัณฑ์ สำนักงาน	จัดซื้อเครื่องดูดฝุ่น ความจุ ๑๘ ลิตร ๒,๒๐๐ วัตต์ จำนวน ๑ เครื่อง	๕,๔๐๐	๕,๔๐๐	๕,๔๐๐	๕,๔๐๐	๕,๔๐๐	สำนักงานปลัด
๓	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ค่าครุภัณฑ์ เครื่องดับเพลิง	จัดซื้อสายส่งน้ำดับเพลิง พร้อมข้อต่อ จำนวน ๒ สาย	๑๑,๐๐๐	๑๑,๐๐๐	๑๑,๐๐๐	๑๑,๐๐๐	๑๑,๐๐๐	กองช่าง
๔	แผนงานเคหะและชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ ยานพาหนะและ ขนส่ง	โครงการจัดซื้อรถบรรทุก ติดเครนไฮดรอลิก พร้อม กระเช้าซ่อมไฟฟ้า อเนกประสงค์ ความสูง ๑๒ ม. ๖ ล้อ จำนวน ๑ คัน	๒,๘๐๐,๐๐๐	๒,๘๐๐,๐๐๐	๒,๘๐๐,๐๐๐	๒,๘๐๐,๐๐๐	๒,๘๐๐,๐๐๐	กองช่าง
๕	แผนงานเคหะและชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์งาน บ้านงานครัว	จัดซื้อเครื่องตัดแต่งฟืนไม้ ขนาด ๒๙.๕ นิ้ว จำนวน ๑ เครื่อง	๑๗,๔๐๐	๑๗,๔๐๐	๑๗,๔๐๐	๑๗,๔๐๐	๑๗,๔๐๐	กองช่าง
๖	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ค่าครุภัณฑ์อื่นๆ	จัดซื้อที่อาบน้ำญะนาซะห์ ๐.๘๐x๒.๖๕x๐.๑๔ ม. พร้อมขาตั้ง สูง ๙๐ ซม. จำนวน ๗ ชุด	๓๘๕,๐๐๐	๓๘๕,๐๐๐	๓๘๕,๐๐๐	๓๘๕,๐๐๐	๓๘๕,๐๐๐	สำนักงานปลัด

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๗	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ค่าครุภัณฑ์ สำนักงาน	โครงการจัดซื้อ เครื่องโทรสาร จำนวน ๑ เครื่อง	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	สำนักงานปลัด
๘	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ค่าครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์	จัดซื้อเครื่องพิมพ์ มัลติ ฟังก์ชันแบบฉีดหมึก พร้อม ติดตั้งถังหมึก จำนวน ๑ เครื่อง	๘,๐๐๐	๘,๐๐๐	๘,๐๐๐	๘,๐๐๐	๘,๐๐๐	กองช่าง

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และในการประเมินแผนนั้น จะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้างตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และในการประเมินแผนนั้น จะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้างตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง แจ้างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลกรบั้งได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผล

แผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

แบบที่ ๑ การกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

แบบประเมินคุณภาพของแผนพัฒนา

(แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๗ การวัดคุณภาพของแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๔๘๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น) การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การจัดผลเชิงคุณภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน

๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น

๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔.๒ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและให้มีความสอดคล้องกัน

๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์คลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๔) องค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินังควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่
